

หญิงไทยสัจจร ไปสัมมนา
เรื่อง "ระบบประกันสังคม ในชีวิตฯ ให้ประโยชน์อย่างไรต่อเรา"
ที่ Restaurant Meiers Come Inn, Bülach / ZH
วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ 2557

วารสารเพื่อชาวไทยในสวิตเซอร์แลนด์ ปีที่ 16

รวงข้าว

RUANG KHAO

สิงหาคม 2557 / August 2014

สัมภาษณ์พิเศษ “วันแม่แห่งชาติ”

ระบบการสร้างถนนของสวิสฯ

อำนาจปกครองบุตร ก.ม ใหม่

ลักษณะพิเศษของประเทศสวิสฯ

การแจ้งเปลี่ยนสถานภาพสมรส

ปัญหาใหญ่ในชีวิต

งานประชุมสามัญประจำปี สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย
วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ที่โบสถ์ Eglise Francaise reformee, ปารีส

งานเทศกาลไทย ครั้งที่ 17

วันที่ 5-6 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 ที่สวนอเวกซ์ตราหูกูด ณ กรุงเทพมหานคร

รวงข้าว

ปีที่ 16 ฉบับเดือน สิงหาคม 2557

สารบัญ

สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวิตเซอร์แลนด์

Verein Thai Frauen für Thai Frauen

Postfach 11, 3038 Kirchlintach

Tel. +41 79 649 34 32

PC-Konto: 87- 677365 -7

IBAN : CH26 0900 0000 8767 7365 7

<http://www.thaifrauenverein.ch>

E-Mail: vorstand@thaifrauenverein.ch

เฟสบุ๊ก สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย:

<http://www.facebook.com/thaifrauen.swiss>

คณะกรรมการสมาคมฯ

ประธาน : จารีย์ เคลเลอร์ คีรีโต

รองประธาน : กุลยา ไรเดอร์

เหรัญญิก : อรัญญา อุดรี

ทะเบียน : พรพรรณ เวงเซอร์

ประชาสัมพันธ์ : กัลยา ฟิงค์

ฝ่ายวิชาการ : ญาณพัช สุขนิตย์

บรรณาธิการ : กุลลาบ ไทโรโพธิ์

เว็บมาสเตอร์ : Dr. Hans Rieder

ที่ปรึกษา : สมบัติ มากลั่น -เรอบิเย

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ : กุลลาบ ไทโรโพธิ์

ปก และรูปเล่ม : กุลลาบ ไทโรโพธิ์

พิสูจน์อักษร : จารีย์ เคลเลอร์ คีรีโต

นักเขียน

ก.ไตรคำ นกฮูก พี่หญิงไทย ลำดวน

เฟรา ฮีร์ซี กลอยใจ โยทะกา จอม

ศักดิ์ดา บัวลอย และ ส. บาโร

ขอบคุณภาพปกโดย Joel Baur, ภาพประกอบในเล่มจากกูเกิ้ล

ประเทศไทย

สัมภาษณ์พิเศษ “วันแม่แห่งชาติ”.....6

ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ระบบการสร้างคนของสวิดฯ.....12

อำนาจปกครองบุตร.....16

สิทธิประโยชน์ของการเป็นพลเมืองชาวสวิส.....17

เมื่อฉันไปสัมภาษณ์งาน.....18

เรื่องเล่าเมื่อข้าพเจ้ามาอยู่สวิตเซอร์แลนด์.....20

ลักษณะพิเศษของประเทศสวิดฯ.....22

สุขภาพกาย ใจ

ปัญหาใหญ่ในชีวิต.....24

สาระน่ารู้

สาระน่ารู้ จากสหภาพนายควมรัฐเบิร์น.....21

การแจ้งเปลี่ยนสถานะภาพสมรส.....28

หญิงไทย

บทบรรณาธิการ.....4

สารจากประธาน.....5

ถามมา ตอบไป.....26

ปฏิทินกิจกรรม ไบสมัครสมาชิก.....29

รายงานการประชุมสามัญประจำปี ค.ศ. 201430

บทบรรณาธิการ

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านที่รัก

ภาพจากปก เป็นการจุดพลุไฟสวยงามในวันที่ 1 สิงหาคม เพื่อฉลองวันชาติของชาวสวิสค่ะ เป็นเรื่องน่าสนใจ ไหมคะว่า ประเทศเล็กๆ ใจกลางยุโรปนี้ ทำไมถึงดำรงตนให้เข้มแข็งอยู่ได้ ในขณะที่สมาชิกสหภาพยุโรป (อียู) หลายๆ ประเทศประสบวิกฤติเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็น กรีซ สเปน ฝรั่งเศส โปรตุเกส หรือ อิตาลี.....ในสายตาของคนที่อยู่มา 5 ปี พอจะวิเคราะห์เอาเองได้

ว่าเพราะ 1. นักการเมืองสวิส มีการทุจริต คอรัปชั่นน้อย อันนี้คงจะเป็นลักษณะนิสัยของชาวสวิสเอง คือ เป็นคนซื่อสัตย์ รักความยุติธรรมและคิดถึงผลประโยชน์ของชาติมาก่อนสิ่งอื่น ไม่เอาเปรียบใครและไม่ชอบให้ใครมาเอาเปรียบ ใช้ชีวิตเรียบง่าย มีนิสัยมัธยัสถ์ และพอเพียง

2. มีประชาธิปไตยซึ่งประชาชนเป็นใหญ่ กฎหมายที่ออกมาเพื่อประชาชน ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของใครคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ถ้ามีอะไรไม่ชอบมาพากล คนในประเทศ ก็จะไม่ยอมให้กฎหมายนั้นออกมาได้ง่ายๆ

3. ประเทศสวิสฯ มีลักษณะภูมิประเทศที่สวยงาม เป็นประเทศที่มีแต่คนอยากมาท่องเที่ยว และแน่นอนย่อมนำรายได้เข้าประเทศมากมาย

4. คนสวิสคิดว่า ชีวิตของคน คือการเรียนรู้ และการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน ซึ่งกลายเป็นความรับผิดชอบต่อชีวิต ทำให้เกิดการพึ่งพาตนเอง เพราะรู้ว่าตัวเองต้องการอะไร อยากทำอะไร เยาวชน(อนาคตของชาติ) จึงเลือกเรียนสิ่งที่ตัวเองชอบ ระบบการศึกษาของสวิส จึงเน้นที่ความเชี่ยวชาญในการทำงานเป็นหลัก ซึ่งทำให้เยาวชน หลังจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะเลือกเรียนต่อในสายวิชาชีพมากกว่าสายสามัญ นักเรียนสายอาชีพซึ่งมีจำนวนถึง 2 ใน 3 ล้วนจบมา ด้วยความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่พร้อมเข้าทำงานได้ทันที ทำให้การทำธุรกิจในสวิสฯ มีความได้เปรียบในด้านฝีมือแรงงาน กลายเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้นักลงทุน มุ่งไปสู่สวิตเซอร์แลนด์ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมบริการ การเงิน เทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งสร้างรายได้เข้าประเทศได้มหาศาล

5. สวิสฯ เน้นให้ประชาชนรับผิดชอบตัวเองให้มากที่สุด ให้บริหารความเสี่ยงในชีวิตของตัวเอง ด้วยระบบประกัน ทั้งประกันชีวิต ประกันสุขภาพ ประกันการว่างงาน และการออมเพื่อความมั่นคงในวัยเกษียณ โดยเยาวชนเริ่มทำงาน มีรายได้ก็จะถูกหักเงินเดือนไว้แล้ว ฯลฯ เมื่อประชาชนมีความรับผิดชอบต่อตัวเอง รู้หน้าที่ มีวินัย ไม่สร้างภาระให้ประเทศ ประเทศชาติก็เจริญ แต่ในอนาคตข้างหน้าอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ เพราะในขณะนี้ นักเรียนสายอาชีพ มีความมุ่งมั่นในการเรียนลดลง โดยพบว่า เด็ก 3 คน จะมี 1 คน ที่ออกจากการศึกษากลางคัน.....แต่เพียง 5 ข้อที่กล่าวมานี้ก็ทำให้สวิสฯ อยู่ได้ด้วยดีแล้ว (เราก็นึกถึงเมืองไทยเราจะเป็นแบบนี้บ้าง ไช้ไหมคะ) ...ในเล่มยังมีเรื่องน่าสนใจเกี่ยวกับระบบการศึกษา การสัมภาษณ์งาน และความพิเศษของประเทศนี้ ให้ได้อ่านกันอีกนะคะ

วันที่ 12 สิงหาคม คือเป็นวันแม่แห่งชาติ พิเศษสำหรับพวกเราชาวไทย ขอฉลองด้วยการสัมภาษณ์พิเศษ คุณแม่และลูก จากครอบครัว ที่ชาวหญิงไทยรู้จักกันดี และยังมีเรื่องราวน่าสนใจอีกมากมายให้ติดตามกัน รวมทั้งกิจกรรมหญิงไทยพบจิตแพทย์ ปีนี้จะจัดขึ้นในเดือนกันยายน วันไหนบ้างนั้น ติดตามกันได้ในเล่ม

ท้ายนี้ ขอให้ท่าน “ยอมรับความจริงของโลกได้ แล้วปัญหาใหญ่ในชีวิตจะไม่เกิด” อย่างที่นายจอมเขาบอกมาค่ะ

ด้วยความปรารถนาดี.....กุหลาบ ไทโรโพธิ์ (saipopoo@gmx.ch ส่งเรื่องราว คำติชม กันมาได้นะคะ)

สารจากประธาน

สวัสดีค่ะเพื่อนพ้องน้องพี่ชาวไทยในสวีตฯ ทุกคน

โลกสวย สุข และสันติ ด้วยมือแม่ เนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติ

12 สิงหาคม ปีนี้ เพื่อระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ แห่งมวลชนชาวไทย
ขอมอบส่งความขอบคุณแม่ทุกคน เพราะมีแม่ผู้ให้กำเนิด เพราะแม่ ลูกจึงเจริญเติบโตเป็นคนดี เจริญก้าวหน้าใน
สังคม ทั้งในบ้าน นอกบ้าน ในชาติ ในระหว่างชาติ ในโลกนี้ เพราะแม่ผู้ถ่ายทอดความดีงาม ถ่ายทอดวัฒนธรรม
คุณธรรม สู่เราผู้เป็นลูก แม่อยู่ในตัวเรา เราอยู่ในตัวแม่
เราจะช่วยกันรักษาและถ่ายทอด วัฒนธรรมไทยที่ดีงามนี้ให้ยั่งยืนสืบไป ไม่ว่าจะอยู่แห่งใดในโลกนี้
โลกสวย สุข สันติ ด้วยมือแม่ ขอน้อมกราบขอบคุณแม่ทุกคนในโลกใบนี้

จิน 19/6/2557

สัมภาษณ์พิเศษ “วันแม่แห่งชาติ”

โดย ลำดวน

“แม่” เป็นคำที่น่าฟัง ไพเราะเสนาะหู มีความหมายในทางขึ้นอกขึ้นใจ เราจึงเรียกคนที่ให้กำเนิดเรามาว่า “แม่” เพราะเรียกคำอื่นคงฟังไม่ขึ้นใจมากเท่านี้ และคำว่า “แม่” นี้เองเป็นคำที่เด็กมักจะพูดก่อนคำใดๆ เมื่อเริ่มพูดได้ เด็กต้องพูดคำว่า แม่ก่อน แม้ว่าจะพูดไม่ชัด ออกเสียงเป็น มะ เป็น แม่ะ อะไรไปก็ได้ แต่จุดหมายของเขาก็คือเรียกคนที่เขารู้จักมาก่อนใครๆ ผู้ที่ใกล้ชิดมากกว่าใคร ผู้เฝ้าดูแลอุ้มชูทะนุถนอมชีวิตน้อยๆ ในครรภ์มากกว่า 9 เดือน...เราๆท่านๆ จะเห็นได้ว่า ทุกชาติเขาก็จะมีวันนี้ กันทั้งนั้น ต่างกันแค่วันแม่ของแต่ละประเทศอาจไม่ตรงกันเท่านั้นเอง สำหรับประเทศไทยเรานั้น วันแม่แห่งชาติ ตรงกับวันที่ 12 สิงหาคม ซึ่งเป็นวันเสด็จพระราชสมภพของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งการกำหนดให้มีวันแม่แห่งชาติ ขึ้นมาก็เพื่อ

1. เทิดทูนและเผยแพร่พระเกียรติคุณของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในฐานะแม่ของแผ่นดิน ผู้ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อปวงชนชาวไทย

2. ให้ผู้เป็นลูกได้สำนึกถึงพระคุณของแม่ และทำหน้าที่ของลูกที่พึงมีต่อแม่

3. ให้ผู้ที่เป็นแม่ได้ตระหนักถึงหน้าที่ของตนที่พึงมีต่อลูก และครอบครัว

4. ประกาศเกียรติคุณ และเผยแพร่ให้สังคมได้รับรู้ถึงคุณงามความดีของแม่และลูกที่ปฏิบัติหน้าที่ของตนเป็นแบบอย่างที่ดี สมควรแก่ความชื่นชมยกย่อง

5. รักษาประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติในเรื่องความกตัญญูของลูกที่มีต่อแม่ให้คงอยู่ต่อไป

เนื่องในโอกาสสำคัญนี้ ลำดวนจึงขอนำเสนอ

บทสัมภาษณ์พิเศษ จากคุณแม่ (คุณยายมือใหม่ สดซิง) ภาพที่ประทับใจลำดวนที่สุดคือ เจอกันทีไร จะได้เห็นภาพการพูดคุย ที่สนุกสนาน ได้รสชาติ พร้อมทั้งเสียงหัวเราะที่บ่งบอกถึงความจริงใจ และความเป็นกันเองกับผู้ร่วมสนทนาด้วยเสมอ เป็นคนที่อยู่ใกล้แล้วรู้สึกดี มีความสุข เป็นคนที่มีพลังแห่งความสุข ส่งกระจายออกมาสู่ผู้คน รอบข้างได้อย่างน่าทึ่ง ถึงแม้เราจะมีโอกาสได้เจอกันอย่างน้อย 2 ครั้งต่อปีเท่านั้น ในฐานะแฟนพันธ์แท้ของสมาคมฯ คือในงาน วันประชุมสามัญประจำปี และงานวันครอบครัวหญิงไทย เพราะ 2 วันนี้ เราจัดกันทุกปี จนเป็นประเพณีไปแล้วค่ะ และไม่เคยมาย่อแปล่า จะต้องนำอาหาร มาให้พี่ๆ น้องๆ ได้ชิมกันเสมอค่ะ นอกจากนั้นคุณแม่ท่านนี้ยังเป็นแบบอย่างที่ดี ในด้านความสำเร็จในหน้าที่การงาน ครอบครัว และเป็นที่ยอมรับของสังคมสวิส โดยเคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ชื่อว่า “Tannezytig” เมื่อเดือน ธันวาคม ปี ค.ศ. 2013 **สั้นแน...อยากรู้** กันแล้วใช่ไหมคะว่า ท่านผู้นี้เป็นใครกันนะ..ถึงได้ตีพิมพ์ ไปหมดซะทุกอย่าง....ส่วนคุณลูก เชื้อยอมไม่ทิ้งแถวแน่นอนค่ะ เรามาติดตามกันเลย

เรามารู้จักกับคุณแม่กันก่อนนะคะ

คุณแม่ วาณี ไคเซอร์-แช่เลี้ยว อายุ 53 ปี พี่วานี เล่าให้ลำดวนฟังว่า หลังจากพบรักและแต่งงานกับสามีชาวสวิส ก็ย้ายมาอยู่สวิตซ์ จนบัดนี้ก็ 33 ปีแล้ว เคยทำงานในโรงงานผลิตเครื่องไฟฟ้าอยู่ 22 ปี เป็นการทำงานแบบสองกะ และทำเต็มเวลา อยู่ 16 ปีต่อมาลดการทำงานเหลือ 50 % ก่อนที่จะออก เพราะบริษัทลดคนงาน จึงเป็นโอกาสให้มาเป็นเจ้านายตัวเอง โดยเปิดร้านอาหาร ชื่อ **Kaiser Thai Food Corner** จนถึงวันนี้ก็เกือบ 9 ปีแล้วค่ะ ร้านนี้ตั้งอยู่ที่ชั้นล่างของตึก 5 ชั้น ซึ่งลูกสาวและลูกเขย เป็นเจ้าของ อยู่ที่เมืองโซโลทูร์น (เชิญไปอุดหนุนกันได้) และใช้เป็นที่พักอาศัยด้วย พี่วานี มีลูกสาวเพียงคนเดียว และเพิ่งจะเป็นคุณแม่เมื่อวันที่ 20 มิ.ย นี้เอง

เมื่อสมัยนั้น (ลากเสียงยาวหน่อย เพราะมันนานมากแล้ว) ยังไม่มีสมาคมอะไรในการให้ความช่วยเหลือหญิงไทยที่มีปัญหา หลายคนมาปรึกษากับพี่วานี ซึ่งตอนนั้นพี่วานีอยู่ในกลุ่มแม่บ้านโซโลทูร์น และมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดี ใครมีปัญหา ก็มาปรึกษา เราก็ช่วยกันไป ตามความสามารถที่จะทำได้ แต่หลังจากนั้น ได้มีการก่อตั้งชมรมไทยคลาสสิก เป็นการนำเสนอในด้านวัฒนธรรมไทย เช่น ศิลปการรำรำของไทย โดยมีพี่จรรย์ เคลเลอร์ คีร์โต เป็นประธาน ต่อมาก็ได้มีการก่อตั้งกลุ่มหญิงไทย เพื่อหญิงไทย ใน

สวิตซ์ขึ้น มีคุณศรีสมร เมเยอร์ (คุณตั๋ย) เป็นประธาน พี่วานีรู้จักกับกลุ่มหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ผ่านทางพี่จรรย์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการของกลุ่มหญิงไทยด้วยอีกตำแหน่ง พี่วานีเห็นว่ากลุ่มนี้ทำงานกันอย่างทุ่มเท และเสียสละ จึงสมัครเป็นสมาชิกของกลุ่ม คือเป็นผู้ช่วยอยู่เบื้องหลัง นับถึงตอนนี้เป็นสมาชิมาเกือบเท่าอายุ สมาคมละมั่ง เรามาติดตามกันว่าพี่วานี มีวิธีการอย่างไรในการเป็นคุณแม่ และเจ้าของกิจการ ที่ประสบความสำเร็จกันค่ะ

ลำดวน : พี่วานี มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูลูก ในครอบครัวสองวัฒนธรรมอย่างไรคะ

พี่วานี : พี่สอนให้ลูกเข้าใจ ในความต่างของสังคมสวิส และสังคมไทย นั่นคือ สังคมสวิสเป็นสังคมของความตรง เช่น คิดอย่างไรก็พูดออกมา ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ สามารถแสดงความคิดเห็นกันได้ ถือเป็นเรื่องปกติ แต่สังคมไทยเราจะให้ความเคารพผู้ใหญ่ รักครอบครัว และพี่ก็ทำให้ลูกเห็นว่า พวกเราพ่อแม่ ญาติพี่น้องที่เมืองไทยรักกัน ดูแลกัน ที่สำคัญพี่ให้ลูกร่วมกิจกรรมของทั้งสองวัฒนธรรม นื่องรำไทยได้

ลำดวน : พี่มีวิธีการอย่างไรให้ลูกพูดภาษาไทย สามปี มีส่วนสนับสนุนเรื่องการใช้ภาษาไทยของลูกอย่างไร

พี่วานี : ตอนแรกพี่ก็สับสนตัวเองเหมือนกันว่าจะทำอย่างไร พอติดตอนนั้นเราอยู่ที่สิงคโปร์ แต่พี่ยังไม่มีลูกนะ

พี่เห็นลูกเพื่อนพี่ ซึ่งเป็นคนไทยเหมือนกัน ลูกเขาพูดได้ 3 ภาษา พี่ก็คุยกับเขา เขาบอกว่าพี่ต้องพูดภาษาไทย กับลูก พอพี่มาอยู่สวีตฯ ถึงมีลูกค่ะ เพราะคิดได้แล้วว่า จะพูดภาษาอะไรกับลูกค่ะ (ประมาณว่า ถ้ายังไม่รู้ ก็จะไม่มีลูกกันละ...ฮา...)

พี่ก็พูดภาษาไทยกับลูกตั้งแต่เกิด ลูกพูดภาษาไทยได้ดี แต่อ่านเขียนไม่ได้ค่ะ แพนพี่สนับสนุนให้ลูกพูด ภาษาไทย แต่แม่ คือพี่ นี่ต้องทำงานหนักหน่อย เพราะ พี่ต้องพูด 3 ภาษา พูดกับลูกภาษาไทย แล้วต้องแปลให้ สามี หรือญาติฯ เข้าใจด้วย ไม่ถายนะ แต่ต้องทำค่ะ เพราะไม่เช่นนั้นลูกพี่จะสื่อสารอย่างไรกับญาติพี่น้องที่ เมืองไทย แม่ต้องแข็ง อดทน และอย่ารีบตัดความ รำคาญ ถ้าลูกพูดเยอรมัน กับพี่ พี่จะเฉย ไม่สนใจ ไม่รู้ เรื่อง ถ้าพูดไทย จะตอบทันทีเลย นี่คือวิธีการของพี่ค่ะ

ลำดวน : ลูกพี่สร้างความลำบากใจให้พี่บ้างไหม แล้วพี่ผ่านจุดนั้นมาได้อย่างไร

พี่วანი : ช่วงวัยรุ่น จะมีปัญหามากที่สุด ลูกไม่ค่อย สนใจเรียน มีเรื่องอื่นๆ ให้สนใจมากกว่า เราก็ต้องเข้าใจ ว่านั่นเป็นปัญหาของเด็กวัยนี้ และพี่จะเป็นคนที่เปิด กว้างกับลูกมาก เช่น พี่จะบอกมีแฟนได้ แต่ขอให้พามา เจอ ทำความรู้จักกัน และพี่เป็นผู้ฟังที่ดี พร้อมให้

คำแนะนำ จะไม่กล่าวโทษ เพราะฉะนั้นเมื่อลูกมีปัญหา เขาจะมาคุย มาเล่าให้พี่ฟัง พี่ทำให้ลูกเห็นว่า พ่อแม่ เป็นที่ปรึกษาได้ดีที่สุด ช่วยแก้ปัญหาให้เขาได้ แต่ก็ไม่ใช่ ช่วยแก้ไขทุกปัญหา สิ่งนี้เขาต้องเรียนรู้

ลำดวน : พี่มีวิธีการสอนลูกเกี่ยวกับเรื่องเงินและ เรื่องการให้อย่างไร (ลำดวน เห็นว่าพี่เป็นคนที่ให้ ความช่วยเหลือ ในกิจกรรมต่างๆ ของสมาคม ชมรม ไทยต่างๆ และพี่มีกิจการเป็นของตนเอง กว่าจะเป็น อย่างทุกวันนี้ เรื่องการบริหารจัดการเรื่องเงิน ต้องมี ความจำเป็น และสำคัญมาก)

พี่วანი : สอนเรื่องการใช้เงิน แบบคนสวีต คือ การไม่ให้ เงินเกินตัว ได้เงินมา เราต้องรู้จักแบ่งสัปดาห์ส่วน คือ สำหรับการใช้จ่ายในเรื่องต่างๆ และการเก็บหอมรอมริบ รวมทั้งการเรียนรู้ที่จะทำให้เงินงอกเงย โดยไม่มีความ เสี่ยงด้วย ส่วนเรื่องการให้ นั่นคือการให้แบบคนไทย ให้ รู้จักทำบุญ มีน้ำใจกับคนที่ด้อยกว่า ไม่เอาเปรียบคนอื่น จนบางครั้งเรารู้สึกลูกก็ถูกเอาเปรียบ เช่น ลูกจะเป็นคน จ่ายให้เพื่อนตลอด เวลาไปกินข้าวด้วยกัน แต่ลูกบอก เขามีความสุข ที่ได้ทำ เพราะเพื่อนเขายังเรียนอยู่ ไม่มี เงิน และเราก็ไม่ได้ทำให้ตัวเองลำบาก กับการให้ นั่น

ลำดวน : พี่เป็นคนเก่ง ทั้งงานนอก และงานใน พี่ บริหารจัดการเรื่องการทำงาน และครอบครัวอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางให้น้องๆ รุ่นใหม่ กับความสำเร็จ ทั้งในหน้าที่การงาน และครอบครัวค่ะ

พี่วანი : การบริหารเวลา สำหรับพี่สำคัญมาก พี่จะวาง แผนการทำงานทุกวัน ก่อนจะหมดวันนี่ พี่จะรู้แล้วว่า พอตื่นมาพรุ่งนี้ พี่จะต้องทำอะไรบ้าง บางทีแผนที่วางไว้ ก็ไม่เป็นไปตามแผน เป็นเรื่องธรรมดา ที่เกิดเป็นประจำ พี่ก็จะแก้ปัญหา โดยต้องทำในวันรุ่งขึ้น และพยายาม ไม่ให้งานพอกหางหมู เช่น ในแผนบอกว่าวันนี้จะต้อง ดูดูฝุ่นบ้าน พอกลับมาจากที่ทำงาน เหนื่อยแสนเหนื่อย จะต้องบอกตัวเองให้ดูฝุ่น อย่าเผลอนั่งนะ ถ้านั่งจะ

หลับแน่ ก็ต้องพยายามฝืนตัวเอง ทำให้ได้ ห้ามใจอ่อน ...เป็นอะไรที่ต้องวิ่งแข่งกับเวลา แต่พี่ก็วิ่งทันค่ะ...

ลำดวน : อะไรคือความภาคภูมิใจในตัวลูก

พี่วาณี : พี่ภูมิใจที่ลูกพี่เชื่อฟัง และเป็นคนที่อยู่ในสังคม 2 วัฒนธรรม ได้อย่างเข้าใจ และปรับตัวได้ กับทุกสถานการณ์ และเป็นคนที่มีความสุขง่าย (เหมือนพี่)

ลำดวน : พี่คิดว่าพี่ประสบความสำเร็จ ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูลูกไหม อย่างไร

พี่วาณี : สิ่งหนึ่งที่คิดว่าตัวเองประสบความสำเร็จ คือลูกบอกพี่ว่า “แม่ หนูไว้วางใจแม่ที่สุด” และตอนนี้ลูกพี่สามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง และเขามีความสุขกับสิ่งที่เขามี นั่นคือ ความสำเร็จของคนที่เป็นแม่ สำหรับพี่

ลำดวน : ตอนนี้พี่เป็นคุณยายแล้ว รู้สึกอย่างไรค่ะ

พี่วาณี : ดีใจมาก และพี่บอกลูกว่า ให้หลานฉันพูดภาษาไทยด้วยนะ พี่สมัครให้หลานเป็นนักเรียนของครูตึก (ประธานสมาคมครูภาษาไทย ในสวีตเซอร์แลนด์) ไว้เรียบร้อยแล้ว... ฮา...

ลำดวน : พี่คิดว่า พี่จะมีส่วนช่วยในการอบรมเลี้ยงดูหลาน หรือไม่ อย่างไร

พี่วาณี : เราช่วยกันค่ะ เพราะที่ทำงานพี่ อยู่ในบริเวณเดียวกับที่พักอาศัยและที่ทำงานของลูกพี่ ค่ะ

ลำดวน : พี่ปฏิบัติต่อคุณแม่ อย่างไรค่ะ

พี่วาณี : พี่ดูแล พ่อแม่ของสามี เหมือนพ่อแม่พี่ ส่วนคุณแม่พี่ ที่เมืองไทย เราไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่พี่จะโทรคุยถามสารทุกข์กัน และช่วยเหลือด้านการเงิน และกลับไปเยี่ยมท่านเมื่อมีโอกาส พี่เข้าใจแม่ (ไทย) เพราะจะทุกข์ตลอด กับลูกคนนั้น ลูกคนนี้ เป็นลักษณะโดยทั่วไปของแม่ไทย ที่ปล่อยไม่ เป็น พี่ก็ต้องเข้าใจว่าเป็นมันแบบนั้นเอง จะไม่ไปปะทะกับแม่ คือปล่อยไป แม่ก็แก่แล้วไม่รู้ว่าจะอยู่กับเราไปอีกนานเท่าไร อะไรที่ทำให้แม่มีความสุขได้ ไม่เหนือบ่ากว่าแรง ก็ทำเถอะค่ะ

ลำดวน : พี่มีอะไรจะฝากถึงคุณแม่ท่านอื่นๆ บ้าง

พี่วาณี : สิ่งหนึ่งที่อยากจะบอกคุณแม่ทุกท่าน คือ “อย่าคิดว่า ความคิดของเรา ถูกต้องเสมอ” เราต้องรู้จักฟัง และมีเหตุผล รวมทั้งมีความเข้าใจในชีวิต ว่าสมัยนี้มันแตกต่างกับสมัยก่อนโน้นมาก เราต้องยอมรับได้กับเรื่องนี้ เช่น “จะห้ามลูกไม่ให้มีแฟนนั้น คงจะยาก” แต่จะดีกว่าไหม ถ้าเราปล่อยให้ได้เรียนรู้ และเราเป็นตัวช่วย ให้คำแนะนำ รับฟังปัญหา หรือข้อข้องใจ และคอยเป็นที่ปรึกษาให้เขา เราจะได้ลูกเราอยู่กับเราตลอด ไม่หนีหายไปไหนแน่ ถ้าเขาไว้วางใจเรา พี่ขอฝากไว้เท่านี้ค่ะ

มารู้จักน้องเมลานีกันบ้างค่ะ

ชื่อ เมลานี เซ็นเจอร์ (Melanie Zenger) อายุ 29 ปี เพิ่งแต่งงานได้ ปีกว่าๆ เพิ่งมีลูกชาย (กว่าวารสารจะออก ก็จะมีอายุได้ 1 เดือนกว่า) เรียนจบด้านการตลาด ตอนนี้ทำงานเป็นผู้ช่วยในร้านอาหาร Kaiser Thai Food Corner คือทำ และเรียนรู้ทุกอย่าง ตั้งแต่การทำ ความสะอาด งานบริการ การจัดงานเลี้ยงนอกสถานที่ การบริหารจัดการร้าน ส่วนเรื่องอาหารนั้น ทำเองบ้าง แต่อ้อยอึ้งแม่ครัวไม่ได้ (หัวเราะ จะต้องเรียนรู้เรื่องการ ทำอาหารมากขึ้น ในอนาคต) ต้องเรียนรู้ทุกอย่าง เพราะในอนาคตจะดูแลกิจการต่อจากคุณพ่อคุณแม่ค่ะ

ลำดวน : คุณแม่เป็นแม่แบบไหน ในสายตาของน้องเมลานีค่ะ

น้องเมลานี : แม่เป็นคนน่ารัก ตรง แต่เข้มงวด แม่จะรู้ว่าตัวเองต้องการอะไร และจะทำตามนั้น เพราะตอนเด็กหนูดีด้อมากๆ แม่เป็นคนเปิดกว้าง เข้าใจทั้งสองวัฒนธรรม

ลำดวน : คุณแม่เลี้ยงน้องเมลานีอย่างไร

น้องเมลานี : แม่ให้อิสระกับหนูในการตัดสินใจ แม่จะเปิดประตูต้อนรับหนูตลอด 7 วัน 24 ชั่วโมง (ปิดเหมือนกันตอนแม่หลับ ฮา) แม่ไม่เคยพูดว่า “ไม่” จะได้เสมอสำหรับหนู แม่จะอยู่เคียงข้างหนูเสมอ

ลำดวน : สิ่งที่คุณได้เรียนรู้จากคุณแม่ตั้งแต่วัยเด็ก จนถึงตอนนี้คืออะไรคะ

น้องเมลานี : คำสอนของแม่มีคุณค่าเสมอ ตอนเด็กก็อาจไม่เข้าใจ (เพราะดื้อ) แต่โตแล้วก็จะรู้ว่าจริงอย่างที่แม่บอก แม่สอน ได้รับการเป็นคนอารมณ์ดี มองโลกในแง่ดีจากคุณแม่ สิ่งนี้หนูว่าสำคัญมาก การคิดในทางที่ดี จะทำให้เราเดินไปข้างหน้าได้ นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้ เรื่องการบริหารจัดการจากคุณแม่ คุณแม่เป็นคนที่มีเร็วมาก หนูก็เร็วนะ แต่ก็ไม่ทันแม่ค่ะ

ลำดวน : คุณแม่มีส่วนอย่างไร ที่น้องเป็นน้องอย่างทุกวันนี้คะ

น้องเมลานี : แม่ให้ในเรื่องพื้นฐาน ของการดำเนินชีวิต ค่ะ ที่เหลือให้คิดเองว่าจะให้ชีวิตเป็นอย่างไรคะ

ลำดวน : วันแม่ปีนี้...จะทำอะไรเพื่อแม่ หรืออยากจะทำอะไรกับคุณแม่คะ

น้องเมลานี : จะบอกรักแม่ ชื่อของขวัญให้แม่ และจะกินข้าวด้วยกันทั้งครอบครัวค่ะ

ลำดวน : ตอนนี้ที่คุณแม่เองแล้ว รู้สึกอย่างไร เห็นหน้าลูกครั้งแรกความรู้สึกเป็นอย่างไรบ้าง

น้องเมลานี : เห็นหน้าลูกแล้วร้องไห้ค่ะ ดีใจตื่นตื่น น้ำตาร่วงเพราะรอมา 3 วัน 2 คืนถึงได้เห็น โดยการผ่าออกค่ะ

ลำดวน : น้องจะเลี้ยงลูกอย่างไร จะเหมือนหรือต่างจากที่คุณแม่เลี้ยงน้องมาค่ะ

น้องเมลานี : หนูจะเลี้ยงลูกเอง ให้คุณตา คุณยายช่วยเลี้ยงด้วย เพราะเป็นแม่มือใหม่ค่ะ และก็คงจะเลี้ยงลูกเหมือนที่คุณแม่เลี้ยงหนูมา แต่อาจแตกต่างกันหน่อย เพราะลูกหนูเป็นผู้ชายค่ะ

ลำดวน : วางแผนกับสามีว่าจะเลี้ยงลูกอย่างไรคะ

น้องเมลานี : ก็คุยกันว่า จะให้ลูกพูดได้ 3 ภาษา คือ หนูจะพูดภาษาไทยกับลูก แฟนหนูก็จะพูดภาษาเยอรมัน และภาษาอังกฤษค่ะ เพราะเด็กที่นี่ก็จะได้เรียนภาษาอังกฤษก็ ชั้น ป. 5 หนูว่าเข้าไปค่ะ การสื่อสารได้หลายภาษาเป็นเรื่องสำคัญ แต่ก็ไม่เครียด ได้เท่าที่ได้ค่ะ

ลำดวน : อยากฝากอะไร ถึงคุณลูกท่านอื่นๆ เกี่ยวกับคำว่า “แม่”

น้องเมลานี : อยากจะบอกว่า “แม่” นั้นสำคัญกับเรามาก แม่รับฟังเราทุกเรื่อง อยู่เป็นเพื่อนเราตลอดเวลา มีหนูไว้พึ่งเราตลอด เพราะฉะนั้น อยากให้ลูกๆ พยายามฟังแม่บ้าง เพราะไม่มีใครจะหวังดีกับเราเท่าแม่ และแม่มีประสบการณ์ มาก่อนเรา อย่างน้อยขอให้ฟังก่อน แล้วเราคิด และตัดสินใจว่าจะทำแบบไหนนั้น อยู่ที่เราค่ะ

ลำดวนขอขอบคุณพี่วานี และน้องเมลานี มากๆค่ะ ที่ให้เกียรติ ให้สัมภาษณ์ ถึงความรัก ความอบอุ่น ในครอบครัว รวมทั้ง เคล็ดลับในความสำเร็จทั้งด้านครอบครัว และการงาน กับวงข่าวฉบับวันแม่นี้ค่ะ ใครเห็นว่ามีประโยชน์ ก็นำไปใช้กันได้นะคะ พี่วานี และน้องเมลานี ไม่สงวนลิขสิทธิ์ค่ะ

ปิดท้ายขอคำสอน ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าด้วยคุณธรรมของบุตรที่ควรทำ เพื่อทดแทนพระคุณของพ่อแม่ ด้วยคำว่า **"กตัญญู กตเวทิต"** มาเล่าสู่กันฟังค่ะ

กตัญญู คือ การเห็นคุณท่าน เห็นด้วยใจ ด้วยปัญญาว่าท่านเป็นผู้มีพระคุณต่อเราอย่างแท้จริง คุณของพ่อแม่ได้จากการอุปการะเลี้ยงดูเรามา ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ได้มองถึงหลักประกันใด ๆ เลย เราเองก็เกิดมาตัวเปล่าไม่มีหลักทรัพย์ ยิ่งนิสัยใจคอแล้วยิ่งไม่รู้เลย ว่าโตขึ้นมาจะเป็นอย่างไร จะเป็นคนอกตัญญูหรือไม่ ก็ไม่รู้หนังสือสัญญาระหว่างเรากับท่านก็ไม่มี แต่ท่านก็ทุ่มเทช่วยเหลือเราจนสุดชีวิต ผู้เป็นลูกจึงควรมองเห็นคุณของท่านในข้อนี้

อีกข้อก็คือ **กตเวทิต** คือการทดแทนพระคุณของท่าน ด้วยความดีของตัวเอง ตั้งแต่ท่านยังมีชีวิตอยู่ จะทำให้ท่านมีความสุขอย่างยิ่ง และการตอบแทนคุณท่านทั้งเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ ก็ช่วยเหลือกิจการงานของท่าน ดูแลปรนนิบัติการกินอยู่ให้สะดวกสบายและเอาใจใส่ช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย และเมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว ก็จัดพิธีศพให้ท่าน และทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ท่านอย่างสม่ำเสมอ นี่แหละถึงเรียกว่า **"กตัญญู กตเวทิต"** คุณธรรมเบื้องต้นของผู้เป็นลูกทุกคน ที่ต้องพึงปฏิบัติต่อพ่อแม่.....

และที่สำคัญ เราสามารถ

“ทำทุกวันเป็นวันแม่สำหรับเรา...และแม่ของเรา”
ได้โดยไม่ต้องรอวันแม่แห่งชาตินะคะ.....

ระบบการสร้างตน ของสวีตฯ

โดยศักดา บัวลอย

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ที่ผ่านมา ในการประชุมสามัญประจำปี ของสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ผมได้รับเกียรติ เป็นวิทยากรบรรยายเรื่อง **“ระบบการศึกษาในประเทศสวีตเซอร์แลนด์”** มีเพื่อนๆ พี่ๆ สมาชิกของสมาคมฯ เสนอให้นำเรื่องนี้ ลงในวารสารรวงข้าว ผมจึงสนองตามคำเสนอ ถึงแม้จะดูเป็นวิชาการไปสักหน่อย แต่ก็เป็นเรื่องน่าสนใจไม่น้อย สำหรับคนที่ เป็นพ่อ เป็นแม่ สำหรับลูกๆ ของเรา รวมทั้งตัวเราเองด้วย ถ้าสนใจที่จะศึกษาเล่าเรียนเพิ่มเติม เพราะฉะนั้น ขอให้ติดตามอ่านกัน นะครับ.....

ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ มีระบบการปกครองในรูปแบบของสมาพันธรัฐ ซึ่งแต่ละรัฐมีอำนาจในการจัดการศึกษาเอง ดังนั้นทั้ง 26 รัฐ จึงมีความแตกต่างกัน

การจัดการศึกษาระดับภาคบังคับ และระดับอนุบาล เป็นหน้าที่ของแต่ละอำเภอ ซึ่งเป็นบริการจากภาครัฐ ไม่มีการเก็บค่าเล่าเรียน และค่าสื่ออุปกรณ์การเรียน ผู้ปกครองจะซื้อเพียงค่า อุปกรณ์เล็กๆ น้อยๆ ที่จำเป็นในการเรียนเท่านั้น **สถานที่เรียน**ของเด็ก จะคำนึงถึงที่อยู่อาศัยของเด็ก เป็นอันดับแรก ต้องอยู่ใกล้บ้าน

นักเรียนส่วนมาก ประมาณ 95 % ของประเทศเรียน การศึกษาภาคบังคับ ที่โรงเรียนของรัฐบาล ส่วนที่เหลืออีก 5 % เรียนที่โรงเรียนเอกชน ทั้งโรงเรียนรัฐ และเอกชน มีส่วนสำคัญในการส่งเสริม ช่วยเหลือ เด็กนักเรียนในด้านสังคม ภาษา วัฒนธรรม

หลังจากการศึกษาภาคบังคับแล้ว สมาพันธรัฐสวีต (รัฐบาลกลาง)และกระทรวงศึกษาธิการของแต่ละรัฐ จะร่วมมือกัน ในการวางรากฐานและกำหนดนโยบายด้านการศึกษา ตั้งแต่ระดับมัธยมปลาย สายอาชีพ จนถึงระดับอุดมศึกษา

เพราะการให้การศึกษาสำหรับประชากรในประเทศ เป็นกลไกสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ ให้ก้าวหน้า ยั่งยืนต่อไป

การศึกษา คือการเรียนรู้ตลอดชีวิต เริ่มตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งแบ่งได้เป็นช่วงชั้นดังต่อไปนี้

การศึกษาก่อนภาคบังคับ

การศึกษาปฐมวัย (Vorschulstufe)

- Spielgruppe กลุ่มเด็กเล่น
- Tagesmutter แม่รับเลี้ยงดูเด็กตอนกลางวัน
- Kita ศูนย์รับเลี้ยงเด็กตอนกลางวัน

สำหรับค่าใช้จ่าย ของสถานศึกษาดูแลเด็กในระดับนี้ ถ้าเป็นของรัฐหรือว่าสถานรับเลี้ยงที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ค่าใช้จ่ายจะคำนวณ จากรายได้และฐานะ ของผู้ปกครอง

การศึกษาภาคบังคับ (obligatorische Schule)

ภาคบังคับ 11 ปี เริ่ม 2015/2016 นับรวมตั้งแต่ เรียนชั้นอนุบาล 2 ปี ถึง ป. 9 ทั่วประเทศ

ชั้นอนุบาล (Kindergarten) เริ่มปีการศึกษา ในฤดูใบไม้ร่วง

โดยรัฐส่วนใหญ่ จะเริ่มเมื่อเด็ก มีอายุครบ 4 ขวบ ถึง 4 ขวบ 9 เดือน เป็นช่วงชั้นในการเตรียมความพร้อม ของเด็กในพฤติกรรมและการเข้าสังคม และการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ในการเรียนพูด เขียน และอ่าน

รูปแบบของการเรียนไม่กำหนดความสามารถ ไม่มีการให้คะแนน แต่จะมีรายงานจากครูผู้สอน และมีการพบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนกับผู้ปกครอง ถึงการพัฒนา และความพร้อมของเด็ก

การเลื่อนชั้นสู่ระดับประถม (Übertritt Kindergarten – Primarstufe)

ชั้นประถม เริ่มการศึกษาใหม่ ในฤดูใบไม้ร่วง เด็กอายุ 6 ขวบ ถึง 6 ขวบ 3 เดือน การเลื่อนชั้น โดยการประเมินจากความสามารถและความพร้อม ของนักเรียนจากชั้นอนุบาล โดยจากคณะครูผู้สอน และผู้ปกครอง หน่วยจิตวิทยา หรือหน่วยแพทย์ของทางโรงเรียน

การเรียนชั้นประถม จะมีการเรียนเตรียมความพร้อม ความรู้ความสามารถ ให้แก่นักเรียนดังต่อไปนี้

- ภาษา ภาษาราชการที่โรงเรียนใช้ ภาษาที่สองของประเทศสวิตซ์ และ ภาษาอังกฤษ
- วิชาคณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์เบื้องต้น
- สังคม และปรัชญา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ จริยศาสตร์ ศาสนา
- ดนตรี ศิลปะ และการประดิษฐ์
- พลศึกษา และพลามัย

วิชาเสริมใน หลักสูตรการศึกษา นอกเหนือจากวิชาหลัก ควบคู่กับการเรียนการสอนทั่วไป คือ

- วิชาเทคโนโลยีการสื่อสาร
- การปกครอง
- สุขภาพ พลามัยส่วนตัว

การประเมินความสามารถ ของเด็กนักเรียน

ในระดับนี้จะมีการประเมินความสามารถของเด็กนักเรียน โดยการให้คะแนน หรือจากรายงาน ความสามารถต่างๆของเด็ก หลังจากภาคการศึกษาของแต่ละเทอม แบ่งเป็น 2 เทอม เด็กนักเรียนจะได้รับใบประกาศ ที่ระบุคะแนน และรายงาน ผลการเรียนรู้

การให้คะแนน โดยจะแบ่ง เป็น 6 ระดับ คือ

จาก เกรด 1 – 6

- 6 ดีมาก
- 5 ดี
- 4 ผ่าน
- ต่ำกว่า 4 ไม่ผ่าน

ทุกๆ ช่วงชั้นของการเรียน จะมีการประเมินผลการเรียน ว่าความสามารถของเด็ก จะสามารถเลื่อนเข้าไปเรียนยังชั้นต่อไปได้หรือไม่ หรือว่าเด็ก จะต้องได้รับการสอนพิเศษ ช่วยเหลือเสริม หรือว่าจะซ้ำชั้น เรียนทบทวนเตรียมความพร้อม อีก 1 ปี (เป็นไปตามกฎการศึกษาของแต่ละรัฐ)

ชั้นมัธยมต้น (Sekundarstufe I)

โดยปกติ นักเรียน จะเริ่มเรียนในระดับมัธยมต้น ตอนอายุ 12 ปี หลังจากจบชั้นประถมแล้ว โดยการแนะนำจากคณะครูผู้สอน โดยส่วนมากจะเชิญผู้ปกครอง มาร่วมตัดสินใจและรับทราบด้วย

ในระดับชั้นมัธยมต้นนี้ จะมีการแยกชั้นเรียน ตามระดับความสามารถของนักเรียน เป็นสายสามัญ หรือสายวิสามัญ (สูง กลาง ธรรมดา) หรือว่าเรียนในชั้นโปรแกรมพิเศษ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ การพัฒนา ของเด็กตามความเหมาะสม การเรียนในชั้นนี้ จะเน้นให้เด็กรู้จักการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดย เรียนรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบ และความคิดริเริ่ม ตลอดทั้งการแก้ปัญหา ทั้งเรื่องส่วนตัว และสังคม ซึ่งจะมีการเตรียมความพร้อม ความรู้ความสามารถ ให้แก่นักเรียนดังต่อไปนี้

- ภาษา ภาษาราชการที่โรงเรียนใช้ ภาษาที่สองของประเทศสวิตซ์ และภาษาอังกฤษ หรือวิชาเลือก ภาษาที่ 3 ของประเทศสวิตซ์
- วิทยาศาสตร์ เบื้องต้น
- สังคม และปรัชญา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ จริยศาสตร์ ศาสนา
- ดนตรี ศิลปะ และการประดิษฐ์ ต่างๆ

- พลศึกษา และ พละมัย
- คหกรรม
- เรียนการใช้งาน เกี่ยวกับเทคโนโลยีข้อมูล และการสื่อสาร ต่างๆ
- เพศศึกษา
- การงานพื้นฐานอาชีพ

กระตุนการเตรียมความพร้อมในการเลือกเรียนอาชีพ และความสนใจ

เมื่อจบระดับมัธยมต้น นักเรียนจะเลือกสายการเรียนระดับมัธยมปลายสายสามัญ หรือสายอาชีพต่อไป ตามความสามารถและความถนัด ซึ่งการเรียนสายอาชีพ มีความสามารถและความถนัด ซึ่งการเรียนสายอาชีพ มีอาชีพให้เลือกถึง 230 สาขาอาชีพ

นักเรียนร้อยละ 60-65 % ในสวิตเซอร์แลนด์ ต่างให้ความสนใจและศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาในสาขาเทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ ซึ่งการเตรียมตัวนั้น ก็จะเริ่มตั้งแต่ ระดับชั้น ป. 8 ซึ่งตัวเด็กเอง จะต้องสำรวจเสาะหาข้อมูล ในความสนใจของตัวเอง และหาสถานที่ฝึกงาน ตามด้านที่สนใจ และท่านในฐานะผู้ปกครอง สามารถช่วยเหลือบุตรหลานได้ ในหลายๆด้าน เช่น

- ส่งเสริม สนับสนุนตามความถนัด
- ช่วยให้ง่ายใจ ให้ความห่วงใย
- สอบถาม หาความรู้ ข้อมูล อาชีพที่สนใจ
- ดูแล ความพร้อม ต่างๆ
- ให้โอกาสบุตรหลาน ไปฝึกงาน
- หาข้อมูลของบริษัท ก่อนที่จะสอบสัมภาษณ์

เมื่อได้สถานที่ฝึกงานแล้ว นักเรียนจะเรียน วุฒิมอาชีวะ (Lehrstelle) ซึ่งจะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- เซ็นสัญญา การเรียน
- เข้าเรียนภาคทฤษฎี ในโรงเรียนอาชีวะ 1 - 2 วัน แล้วแต่สาขาอาชีพ
- ฝึกงานที่ทำงาน โดยครูฝึกประจำที่ทำงานคอยดูแลอย่างใกล้ชิด
- ที่ฝึกงานจะต้อง ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ
- ครูฝึกจะต้องมีวุฒิปัตรอนุญาตให้ฝึกอบรมได้

การศึกษาระดับนี้ จะเป็นการศึกษา 3 หรือ 4 ปี แล้วแต่สาขาอาชีพ เมื่อจบการศึกษา นักศึกษาจะได้รับวุฒิประกาศนียบัตร รับรองความสามารถจากสมาพันธ์ (Eidgenössisches Fähigkeitszeugnis)

สำหรับนักศึกษา ที่ไม่สามารถเรียนสาขาอาชีวะดังกล่าวข้างต้น ก็สามารถเรียนหลักสูตรฝึกงาน ที่ใช้เวลา 2 ปี เมื่อจบแล้วจะได้ใบรับรองอาชีพจากสมาพันธ์ (Eidgenössisches Berufsattest)

สำหรับโอกาส การเรียนสายอาชีพ ของผู้ใหญ่ ก็สามารถเรียนด้านอาชีวะ ได้เช่นกัน

ถ้าท่านมีประสบการณ์การทำงาน 5 ปี แยกเป็นสายงานที่จะเรียน 3 ปี ซึ่งท่านจะต้องมีความสามารถด้านภาษา ระดับ B2 และเข้าเรียนภาคทฤษฎี ใน ร.ร. อาชีวะ และเมื่อสอบผ่านตามหลักสูตรอาชีวะ ท่านจะได้รับใบประกาศเท่าเทียมกับ นักเรียนอาชีวะทั่วไป

สำหรับกลุ่มนักเรียนที่หา บริษัทหรือสถานที่ฝึกงานไม่ได้

หลังจากที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว ก็สามารถเลือกเรียนและหาโอกาส เตรียมความพร้อมให้กับตัวเองระหว่างที่รอสมัครหาสถานที่ฝึกงานต่อไป ได้ดังนี้

- เรียนชั้นป. 10
- เรียนโรงเรียนเตรียม ระดับกลาง
- เรียนภาษาต่างประเทศเสริม

- เรียนที่โรงเรียนเตรียมอาชีพต่างๆ

สำหรับบางสาขาอาชีพ นักศึกษาไปโรงเรียนเต็มวัน และออกฝึกงานเป็นระยะ

เช่น โรงเรียนอาชีววะ เฉพาะด้าน

- ด้านพยาบาลและสาธารณสุข (Gesundheit)
- งานด้านสังคมสงเคราะห์ (Soziale Arbeit)
- ศึกษาศาสตร์ (Pädagogik)
- ข้อมูลและการสื่อสาร (Kommunikation und Information)
- ปฏิมากรรม และ ศิลปะ (Gestaltung und Kunst)
- ดนตรี และ การละคร (Musik und Theater)
- จิตวิทยาประยุกต์ (Angewandte Psychologie)

สำหรับนักเรียน ที่เลือกเรียนต่อระดับมัธยมปลาย เพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษานั้น จะต้องเรียนระดับมัธยมปลาย เป็นเวลา 3 – 4 ปี แล้วแต่รัฐกำหนด การศึกษาระดับนี้ **เน้นการศึกษาทางวิชาการ** เพื่อเตรียมความพร้อม ในการศึกษาภาคอุดมศึกษา เมื่อจบการศึกษาแล้ว นักเรียนจะสอบรับใบประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษา (gymnasiale Maturität) ถ้าสอบผ่าน จะมีสิทธิเข้าศึกษา ที่มหาวิทยาลัยหรือสถาบันโปลีเทคนิค โดยไม่มีการสอบคัดเลือกในสาขาการศึกษาทั่วไป ยกเว้นคณะแพทยศาสตร์ คณะพลศึกษา หรือคณะที่รับนักศึกษาจำนวนจำกัด

ซึ่งมหาวิทยาลัยในสวิตเซอร์แลนด์มี 10 แห่งตามเมืองใหญ่ต่างๆ ทุกภูมิภาค และมีสถาบันโปลีเทคนิค 2 แห่ง คือที่เมืองซูริก และที่เมืองโลซานน์

สำหรับนักศึกษาที่จบสายอาชีววะ สามารถศึกษาต่อระดับอาชีววะขั้นสูงได้ โดยการเรียนเตรียมสอบใบประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษา สายอาชีววะ (Berufsmaturitäts) วิทยาลัยอาชีพ เฉพาะด้าน ระดับอุดมศึกษา มีหลายสาขาดังต่อไปนี้

- ด้านเทคนิค วิชาหลัก เลข ฟิสิกส์ และเคมี
- ด้านการบริหาร ภาษาและเศรษฐศาสตร์
- ด้านบริการ บัญชี หรือ นิเทศศาสตร์
- ด้านศิลปศาสตร์
- ด้านวิทยาศาสตร์ ชีววิทยา สิ่งแวดล้อม เคมี
- ด้านสาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ และสังคมศาสตร์

และมีวิทยาลัยอาชีววะระดับสูง ถึง 26 แห่ง รวมทั้งวิทยาลัยการโรงแรม ให้เลือกศึกษาอีกหลายแห่ง ซึ่ง สวิตซ์ มีชื่อเสียงมากในด้านการเรียนการสอนด้านการโรงแรม ซึ่งสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ สำนักงานให้คำแนะนำปรึกษา ด้านการศึกษาสายสามัญ หรือสายอาชีววะ www.berufsberatung.ch

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ จะได้รับประโยชน์ ในการหาสิ่งที่เหมาะสมให้กับตัวเองและลูกหลานของพวกเขา....ดังคำกล่าวที่ว่า “การศึกษาสร้างคน” นะครับ....และนี่ก็คือ ระบบที่สวิตเซอร์แลนด์ใช้ในการสร้างคนของเขา เพื่อมาพัฒนาประเทศครับ...

อำนาจปกครองบุตร

ใหม่มาตั้งแต่ 1 ก.ค. 2014

โดย ก.ไตรคำ

บิดามารดาและบุตร ชายหญิงเมื่อทำการสมรสกันแล้ว ทั้งคู่ย่อมเป็นสามีภรรยาตามกฎหมาย เมื่อเกิดบุตร เด็กจะเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายและหญิงนั้น โดยปกติแล้วเด็กเกิดจากครรภ์ของหญิงใด ย่อมเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของหญิงนั้น

ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2014 ประเทศสวีตซ์ได้มีกฎหมายใหม่เกี่ยวกับอำนาจปกครองบุตร

ก่อนที่จะมีกฎหมายฉบับนี้ เมื่อศาลตัดสินให้การสมรสสิ้นสุด ส่วนมากมารดาจะได้อำนาจปกครองบุตรเพียงคนเดียว

อำนาจปกครอง หมายถึง อำนาจในการดูแลผู้เยาว์ทั้งในทางส่วนตัวและในทางทรัพย์สิน เช่น อำนาจในการกำหนดที่อยู่ให้บุตร การศึกษา การนับถือศาสนา การรักษาพยาบาล

ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2014 เป็นต้นไป ทั้งบิดาและมารดาได้**อำนาจปกครองบุตรร่วมกัน** รวมทั้งบุตรที่เกิดจากหญิงที่มีได้มีการสมรสกับชาย แต่บิดาจดทะเบียนรับรองเด็กเป็นบุตร

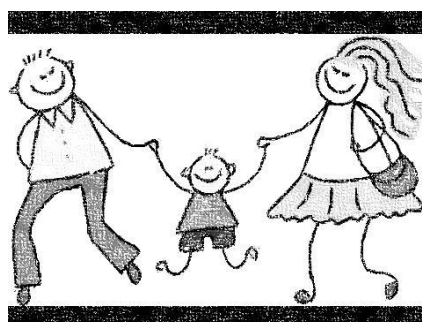
สิทธิบิดามารดา

ในกรณีที่การสมรสของบิดามารดาสิ้นสุดลง (มีการหย่ากัน) ทั้งสองฝ่ายได้**อำนาจปกครองผู้เยาว์ร่วมกัน ตามกฎหมายใหม่** หรือศาลได้สั่งให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้มีอำนาจปกครองบุตร อีกฝ่ายหนึ่งย่อมมีสิทธิติดต่อได้ตามสมควรกับบุตรของตน เช่น มีสิทธิเยี่ยมเยียน มีสิทธิรับบุตรออกจากบ้านโดยไม่เสียเวลากับการเรียน ถ้าฝ่ายที่ได้**อำนาจปกครอง**ไม่ยินยอม ฝ่ายที่มีสิทธิดังกล่าวย่อมร้องต่อศาลได้ เพราะกฎหมายบัญญัติไว้ว่า **“บิดาหรือมารดา****ย่อมมีสิทธิที่จะติดต่อกับบุตรของตนตามพฤติการณ์ ไม่ว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ได้อำนาจปกครอง”**

หลังจากกฎหมายใหม่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่

1 กรกฎาคม 2014 ถ้าฝ่ายบิดาหรือมารดา อยากได้อำนาจปกครองบุตรร่วมกัน ให้ท่านแจ้งต่อ Kinderschutzbehörde (Autorité de protection de l'enfant) ภายใน 1 ปี ตั้งแต่มีกฎหมายมีผลบังคับ จนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2015 และการหย่าจะต้องไม่เกินกว่า 5 ปี

Gemeinsames Sorgerecht	Autorité parentale conjointe	อำนาจปกครองบุตรร่วมกัน
Obhut	La prise en charge de l'enfant	การอุปการะดูแล (บุตรอยู่กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง)

สิทธิประโยชน์ ของการเป็นพลเมืองชาวสวิส

โดยเฟร่า ฮีร์ช

จากบทความเรื่อง “เมื่อไหร่หนอจะได้สัญชาติสวิส” ที่ลงในวารสารรวมข่าวฉบับเดือนเมษายน ที่ผ่านมา มีหลายคนสงสัย ถามเข้ามาว่า ได้สัญชาติสวิส แล้วดีอย่างไร ตอนแรกคิดว่า รอให้ได้ก่อน ค่อยบอก แต่ไม่อยากทำให้หลายๆคน รอ จึงขอนำมาเล่าให้ฟังก่อน ที่จะได้ ซึ่งไม่รู้อีกนานแค่ไหน นี่ก็ผ่านไปแล้ว 6 เดือน ได้ถูกสัมภาษณ์โดยคุณตำรวจ ที่น่ารักไปเรียบร้อยแล้วด้วยความสนุกสนาน และเป็นกันเอง กันเองค่ะ...
เท่าที่หาข้อมูลมาได้ ว่าการได้สัญชาติสวิสแล้วนั้น ดีอย่างนี้ค่ะ

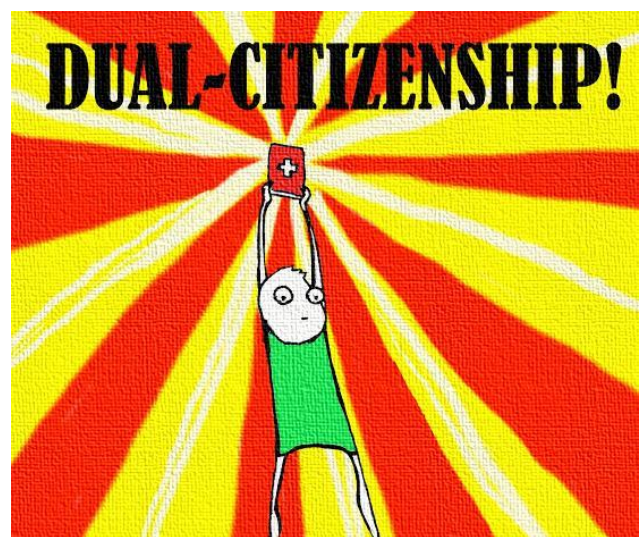
1. เฉพาะพลเมืองชาวสวิสเท่านั้น ที่มีสิทธิในการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในระดับรัฐ หรือในระดับประเทศ รวมทั้งสิทธิในการเปิดสำนักงาน หรือแสดงความคิดเห็นของตนต่อสภาเทศบาลเมือง
2. เด็กที่เกิดจากพ่อหรือแม่ที่เป็นชาวสวิส เท่านั้น ที่จะได้รับสัญชาติสวิส โดยการเกิด เด็กที่เกิดจากพ่อแม่ชาวต่างชาติ ถึงแม้จะเกิดที่ประเทศสวิสฯ ก็ต้องดำเนินการเรื่องขอเป็นคนสัญชาติสวิส
3. สำหรับชาวสวิสเท่านั้น ที่มีสิทธิอยู่ในประเทศได้อย่างถาวร ผู้ที่มีสิทธิพำนักระยะถาวร (ใบอนุญาตพำนักร ชี) เมื่อออกจากประเทศเกิน 6 เดือน ก็อาจต้องเสียสิทธิการเข้าประเทศ
4. งานบางอย่าง ต้องการคนที่เป็นชาวสวิสเท่านั้น เช่น ตำรวจ ทหาร ฯลฯ
5. การได้เป็นคนสวิส จะทำให้ฐานะทางการเงินดีขึ้น เนื่องจากระดับการจ้างงาน ที่มีเงินเดือนสูง และการเป็นคนสัญชาติสวิส จะทำให้นายจ้างมีความเชื่อมั่นสูง และจะไม่ถูกเลิกจ้าง ง่ายๆ
6. สิทธิในการเลือกนายจ้าง

7. การเข้าถึงสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพ

8. การได้สัญชาติ ย่อมรวมถึงการได้หนังสือเดินทางสวิสด้วย จึงมีสิทธิที่จะเดินทางไปและกลับ ได้อย่างเสรี รวมทั้งหลายประเทศ ให้เข้าประเทศโดยไม่ต้องใช้วีซ่า เพราะสวิสฯ เป็นประเทศที่มีความเป็นกลางทางการเมือง และใครๆ ก็ยอมรับ หรือนับหน้าถือตา....

9. การได้สัญชาติสวิส โดยไม่ต้องเสียสัญชาติไทย เพราะกฎหมายสวิส ไม่ได้บังคับให้เราสละสัญชาติเดิมของเราค่ะ

โดยสรุป การเป็นคนสัญชาติสวิสนั้น เป็นเครื่องหมายของการเป็นคนซึ่งสามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัว และแสดงออกได้ถึงความเป็นคนที่มีความเท่าเทียมเป็นพื้นฐาน รวมทั้งมีอิสระ เสรี เห็นผู้อื่นใด....

ที่มา: บทความเรื่อง” Who Gets a Swiss Passport?”

American Political Science Review , February

2013 โดย Jens Hainmueller, Massachusetts

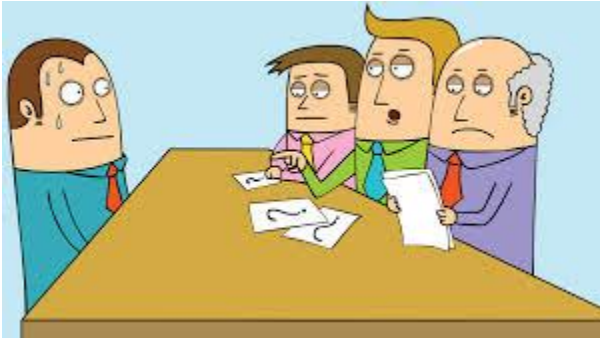
Institute of Technology

Dominik Hangartner, London School of

Economics & University of Zurich

เมื่อฉันไปสัมภาษณ์งาน

โดย ส. บาโร

ต้องขอเกริ่นสักนิดว่าฉันอยู่ในสภาวะว่างงานและเข้ามาอยู่ในทะเบียนของผู้ว่างงานในระบบจัดหางานของรัฐสวิสตั้งแต่ช่วงกลางเดือนกรกฎาคม 2012 เป็นต้นต่อจาก “ทำไม....ถึงอยากตกงาน ในสวิสฯ”

ครั้งนี้จะขอเล่าถึงการเข้าสัมภาษณ์งานกับบริษัทส่งออก ฉันส่งจดหมายขอเข้าไปฝึกงานตามที่ได้รับคำแนะนำจากสำนักจัดหางาน เพื่อจะได้มีประสบการณ์ตรงในการทำงานกับบริษัทในสวิสฯ ฉันจัดส่งจดหมายไปมากกว่า 20 บริษัท เนื่องจากฉันเคยทำงานด้านส่งออกในประเทศไทย ดังนั้นบริษัทกลุ่มเป้าหมายที่ฉันส่งไปคือ บริษัทที่มี คำว่า International เป็นหลัก โชคยังเข้าข้างอยู่บ้างที่มี บริษัทข้างต้น ติดต่อเข้ามาเรียกตัวให้ไปสัมภาษณ์ โดยแจ้งว่าตำแหน่งที่อยากให้เราทำ คือ ตำแหน่งธุรกิจฝ่ายต่างประเทศ ทำหน้าที่ติดต่อลูกค้าจากประเทศต่างๆ และประสานงานกับฝ่ายโรงงาน เพื่อจัดส่งสินค้าตามใบคำสั่งซื้อ จนถึงอำนวยความสะดวกทุกอย่าง จนกว่าการส่งออกจะสำเร็จเรียบร้อย

สัมภาษณ์ครั้งที่หนึ่ง กับ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลและหัวหน้าฝ่ายต่างประเทศ

ฉันไปถึงบริษัทก่อนเวลานัดหมายประมาณ 15 นาที พอถึงเวลานัด เป้ง! หัวหน้าฝ่ายต่างประเทศเดินมาทักทาย และนำทางเข้าสู่ห้องเชิอด เอ้ยไม่ใช่...ห้องสัมภาษณ์!

ในห้องนั้นมีผู้จัดการฝ่ายบุคคลรออยู่ก่อนแล้ว เมื่อเข้าไปถึง ผู้จัดการฝ่ายบุคคลลุกขึ้นทักทายและเชื้อเชิญให้นั่ง แล้วท่านทั้งสองก็ สลับกันยิงคำถามใส่ฉัน

หลายๆที่มีก็คล้ายๆกับเมืองไทย ดังนี้

-เคยทำงานอะไรที่เมืองไทย เล่าให้ฟังหน่อยว่าทำอะไรมาบ้าง? สินค้าที่รับผิดชอบคืออะไร? ทำไมถึงออกจากงานที่ทำบริษัทแรก และเลือกไปทำในบริษัทที่สอง? ทำไมถึงย้ายมาสวิสฯ อยู่มากี่ปีละ และทำอะไรในสวิสฯ เงินเดือนเท่าใดที่คุณคาดหวังจากบริษัท ?

-ในช่วงปี 2004-2010 คุณทำงานกับใคร (ฉันตอบว่าเป็นบริษัทในครอบครัวของสามีดิฉันเอง ฉันช่วยสามีทำงานเล็กๆน้อยๆในออฟฟิศ โดยเน้นหลักๆที่การติดต่อซื้ออะไหล่ของสินค้าจากประเทศต่างๆ)

-ทำไมถึงออกจากงานนี้ล่ะ? (ฉันตอบกลับว่าเนื่องจากเป็นบริษัทเล็กๆ ธุรกิจขนาดเล็ก ถ้าทำต่อไปจะไม่ได้ประสบการณ์การทำงานในแบบที่ควรจะเป็น และการทำงานกับผู้อื่นจะช่วยให้สามารถปรับตัวได้เร็วขึ้น เป็นการฝึกภาษาท้องถิ่นได้เร็วขึ้น ตลอดเวลาที่ทำงานกับสามี ฉันใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเป็นหลัก ทำให้ภาษาฝรั่งเศสไม่ดีขึ้นเลยในระยะนั้น)

-ทำไมถึงตัดสินใจเข้าทำงานในร้านอาหารไทย? มันไม่ใช่งานสายตรงที่เคยทำมาสักนิด? (ฉันตอบกลับไปว่า ฉันใช้เวลาหางานอื่นมานานหลายปี แต่ไม่เคยได้ อย่างใจเลย อุปสรรคหลักๆก็เพราะภาษาท้องถิ่น ดังนั้น **การทำงานในร้านอาหารอาจจะเป็นจุดเริ่มต้น**

ในการใช้ภาษาท้องถิ่นในการทำงานที่แท้จริง)

-เข้าสู่ระบบคนว่างงานตั้งแต่เมื่อไร? แล้วที่คุณคาดหวังไว้ได้ตามคาดหรือไม่? (ฉันตอบว่า เข้ามาอยู่ในระบบว่างงานตั้งแต่ช่วงกลางปี 2012 **สำนักจัดหางานช่วยทำให้ชีวิตการเรียนรู้ในสวิสฯ เป็น ระบบเป็นระเบียบมากขึ้น** ฉันได้รับการอบรมคอมพิวเตอร์ 1 คอร์ส ภาษาฝรั่งเศส 2 คอร์ส และได้รับคำแนะนำต่างๆ

จากสำนักจัดหางาน-ผู้มีประสบการณ์ด้านจัดหางานมากมาย ...และทำให้วันนี้ฉันได้มีโอกาสเข้ารับการสัมภาษณ์ เพื่อเลือกเข้าทำงานในบริษัทคุณ)

-คุณรู้จักบริษัท (ที่เรียกเข้าสัมภาษณ์)ใหม่ (ฉันตอบว่าฉันได้ศึกษาข้อมูลของบริษัทมาบ้างจากหน้าเว็บไซต์ เพื่อให้รู้ว่า สินค้าคืออะไร จุดขายคืออะไร มีโรงงานอยู่ที่ประเทศใดบ้าง และลูกค้าหลักอยู่ที่ประเทศใด)

จบสิ้นการสัมภาษณ์งาน ผู้จัดการฝ่ายบุคคลแจ้งว่าขอบคุณที่ฉันมาในวันนี้ ทางบริษัทต้องขอปรึกษาเรื่องนี้กับผู้บริหารสาขาต่างประเทศก่อน แล้วจะติดต่อแจ้งผลให้ทราบต่อไปอีกที ก่อนที่ฉันจะออกจากห้อง หัวหน้าฝ่ายต่างประเทศ ยืนอุ้งของแถมให้ 1 ถุง เธอบอกว่า เป็นสินค้าตัวใหม่ที่เพิ่งออก ให้ฉันลองไปชิมดู (ฉันกล่าวขอบคุณ พร้อมคิดในใจว่า ถ้าวันนี้ไม่ได้งาน อย่างน้อยก็ได้ของแถมค่านั่งคุยเกือบครึ่งชั่วโมงละนะ)

2 วันต่อจากนั้น ฉันก็ได้รับโทรศัพท์จากบริษัทอีกครั้ง ว่า ผู้บริหารสาขาต่างประเทศ ต้องการสัมภาษณ์งานโดยตรงอีกหนึ่งรอบ..(ฉันคิดในใจว่า คุณผู้บริหารฯยุ่งขนาดนั้น ยังเจียดเวลามาคุยกับพนักงานชั่วคราวเลยหรือ อะไรจะขนาดนั้น!??) ...

สัมภาษณ์ครั้งที่สอง กับผู้บริหารสาขาต่างประเทศ คุณผู้บริหารฯเดินมาทักทาย และผายมือนำทางฉันไปยังห้องเชิอดรอบสอง (ฮา !) คราวนี้ คุณผู้บริหารฯไหวเดียว ชุดคำถามจะคล้ายแบบเดิม แต่จะเน้นที่ศัพท์เทคนิคมากขึ้น มีคำถามใหม่ๆผุดขึ้นมา อาทิ เช่น - ระหว่างการทำงานส่งออกในเมืองไทยนั้น คุณเคยมีความเครียดระหว่างการทำงานไหม ? อย่างไร? ลองยกตัวอย่างหน่อย? และจัดการกับมันอย่างไร?

- ถ้าลูกค้าปฏิเสธข้อเสนอ คุณทำอย่างไร แล้วคุณจะจัดการแก้ปัญหาอย่างไร?

- ถ้ามีปัญหาการส่งออกลูกค้า ไม่ได้ตามต้องการ โรงงานทำตามลูกค้าของคุณไม่ได้ ถ้าเจอแบบนี้คุณ

จัดการแก้ไขอย่างไร ?

และคุณใช้วิธีไหน? ลองยกตัวอย่างสักหนึ่งปัญหาที่เคยเจอมา

และบอกว่า ต้องการทดสอบการทำงาน ว่าฉัน

จะทำงานได้จริง โดยจะให้ทดสอบ กับหัวหน้าฝ่ายต่างประเทศ จากนั้นก็พาฉันไปยังห้องแสดงสินค้าของบริษัท พูดคุยเกี่ยวกับสินค้าคร่าวๆ **วันต่อมา**ฉันได้รับแจ้งให้ไปทดสอบงาน 2 อาทิตย์ โดยฉันต้องทำงานวันจันทร์-ศุกร์ ทำงาน 100% คือ 42 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลได้ติดต่อกับที่ปรึกษาฯ(สำนักจัดหางาน)ของฉันเรียบร้อยแล้ว และที่ปรึกษานักงานจัดหางานออกเอกสาร เพื่อยืนยันการทดสอบงาน การทดสอบงานแค่ 2 สัปดาห์ก็จริง แต่บริษัทต้องจ่ายค่าแรงให้ฉันด้วยตามกฎหมาย ดังนั้นสำนักจัดหางานต้องตกลงยืนยันกับบริษัทเรื่องค่าจ้างในการทำงานอย่างเป็นทางการ (บริษัทจะจ่ายก็เปอร์เซ็นต์ และส่วนที่เหลือสำนักจัดหางานจะรับผิดชอบในส่วนต่างอีกก็เปอร์เซ็นต์?)

ที่เล่ามาทั้งหมดเพื่ออยากให้เห็นภาพว่า แม้จะเป็นแค่การสัมภาษณ์งานกับตำแหน่งพนักงานชั่วคราว แต่ขั้นตอนการสัมภาษณ์งาน เป็นระบบและเป็นทางการ มีหลักการคัดเลือกอย่างเห็นได้ชัด ผู้บริหาร(ระดับสูง)ให้ความสำคัญกับกลไกเล็กๆ เลือกว่าจะมีส่วนร่วมในการสรรหาพนักงาน เลือกที่จะใส่ใจในรายละเอียด พูดคุยอย่างเป็นกันเองกับคนที่มาสมัครงาน ฯลฯ การสัมภาษณ์งานในครั้งนี้ ภาพผู้บริหารฯที่ฉันจะชัดกับภาพที่เคยเจอเมื่อสมัยทำงานที่เมืองไทยเป็นอย่างมาก

ฉันได้พบเจอประสบการณ์ใหม่ๆจนต้องเก็บมาเล่าต่อในวันนี้ แค่นี้ ก็พอใจและดีใจเป็นอย่างมาก ที่หน้าต่างของโอกาสได้เปิดแง้มช่องให้ฉันได้มีโอกาสเดินเบียดเดินแทรกแล้ว ! :)

เรื่องเล่าเมื่อข้าพเจ้ามาอยู่สวิสเซอร์แลนด์ ตอน..ทักทายกันอย่างเป็นงาน เป็นการ

โดย โยทะกา

อาทิตย์แรกของการย้ายเข้าอพยพที่ในสวิสเซอร์แลนด์ โยทะกาประทับใจป็นที่ ที่เพื่อนบ้านชาวสวิสในตึกเจอหน้าเราแล้วทักทายอย่างเป็นมิตรด้วยประโยค “Grüezi, Frau.....” ต่อท้ายด้วยนามสกุลเต็มยศ หลังจากที่ย้ายไปหลายวินาทีก็ได้สติ โยทะกาจึงตอบกลับ “Guten Tag, Frau เอ็มมมม?” เสียงสุดท้ายไม่ออกจากปากโยทะกา มีแต่ยิ้มสยามส่งไปให้อย่างยินดีปริดา แต่ในใจแบบสงสัย **“เรียกฉันด้วยนามสกุลเป็นทางการเช่นนี้ แล้วฉันควรจะทักตอบว่าอย่างไรละ?”** ทุกคนรู้จักชื่อเราจากป้ายชื่อหน้าประตูที่แปะให้ล่วงหน้าแล้ว “แล้วเราละ..จะจำเพื่อนร่วมตึกได้อย่างไร? มีตั้ง 9 ห้อง บางป้ายชื่อมีสองนามสกุลซะด้วย

อาทิตย์แรก เวลาที่เจอเพื่อนบ้านในตึก นอกตึก เมื่อเพื่อนบ้านทักทายโยทะกา โยทะกาจึงตอบกลับสั้นมาก (แต่ฉีกยิ้มกว้างที่สุด ให้รู้ว่าเราเป็นมิตรสุดใจ)

เป็นเรื่องใหม่มาอย่างยิ่งสำหรับโยทะกา เพราะในสังคมที่โยทะกาจากมา ผู้คนรอบข้างที่เพิ่งรู้จัก เพิ่งเคยเห็นหน้ากัน จะทักทายกันด้วยประโยคทั่วๆ ไป **“สวัสดี”** แล้วก็แค่นั้น ให้รู้ว่าเราไม่ได้เป็นใบ้ ไม่ได้ไม่เป็นมิตร เราทำไปตามกฎกติกา มารยาททางสังคมแบบที่ควรจะทำ

โยทะกาอดรอนทนอยู่สองอาทิตย์พอจะเริ่มจะคุ้นกับเพื่อนบ้านห้องแรกจึงอ้อมแอ้มถามว่า **“มันเป็นการ**

เสียมารยาทมากหรือเปล่า ถ้าเราไม่ทักเพื่อนบ้านด้วยนามสกุล แต่แค่เอ่ยทักธรรมดาๆ และยิ้มกว้างๆ” ได้รับคำตอบจากเพื่อนบ้านว่า **“ถ้าเขาทักเราด้วยนามสกุล เราก็ควรจะรู้จักเขาเช่นกัน”** ถ้าเช่นนั้นก็จัดไป อย่าให้ใครเขามาว่าเราได้ว่าเป็นพวกหัวด่าไม่รู้จักรมารยาท หรือต่างชาติไม่เรียนรู้อะไร เมื่อเป็นผู้มาอยู่ ก็ควรเข้าตามตรอกออกตามประตูให้ถูกกาลเทศะ อาทิตย์นั้นโยทะกาจึงถือกระดาษกับปากกาไปยื่นจดชื่อเพื่อนบ้านจากป้ายหน้าบ้าน ..ชั้น1 ห้องซ้าย นามสกุล...,ห้องขวานามสกุล....ไล่ไปจนครบ 5 ชั้น ท่องไป 2-3 วัน น่าจะพอจำชื่อสกุลได้ แต่จะจำหน้าได้หรือเปล่านั้นอีกเรื่อง.. ต้องลองทดสอบดู

วันถัดมาตอนที่โยทะกา กำลังเปิดตู้จดหมายก็ได้ยินเสียงทักทายดังขึ้น **“Grüezi, Frau.....”** หันไปมองเห็นคุณตาเพื่อนบ้านชั้นสองยื่นส่งยิ้มมาให้ ..**เฮอะ..**ถึงเวลาที่โยทะกาจะทักตอบอย่างมั่นใจบ้าง **“Guten Tag, Herr Müller”** ดูเหมือนรอยยิ้มของคนถูกทักจะเจื่อนไปนิดๆ และทำหน้าเขินๆ โยทะกา กำลังจะดีใจว่า **“เห็นไหม? ฉันแม่น”** ก็พอดีคุณตายืนมือมาแตะเบาๆ ที่แขนและเอ่ยอย่างให้กำลังใจ (การกระทำเช่นนั้นดูเหมือนจะไม่ปกตินักสำหรับสังคมที่นี่ บางทีคุณตาคงจะไปเยอะจนทำบริบททางสังคมของคนที่นี่หล่นหายไปบ้าง (แต่โยทะกาขอบนะ)) **“ฉันชื่อ Schaffler”** แป้ววว..**“เหะ เหะ ขอโทษคะจำผิด”** แม้จะหน้าแตกนิดๆ แต่ก็ได้ประโยชน์หลายสถาน เพราะตั้งแต่วันนั้นมา โยทะกาจำนามสกุลคุณตาแม่นมาก แถมด้วยเราจะทักทายและยินดียินน นี่ นั่น กันทุกครั้งที่เราเจอ (ใครจะเอามุขนี้ไปใช้บ้างก็ได้ แกล้งทักผิดแล้วได้มิตร ..ฮา)

อพยพที่โยทะกา ย้ายมาอยู่เป็นตึกเก่า คนอยู่อาศัยบางคนย้ายมาอยู่ตั้งแต่ตึกสร้างเสร็จ อายุอาณามสูงกว่าตึกหลายเท่า กฎกติกา มารยาทการอยู่ร่วมกันของที่นี่ก็ยิ่งเก่าๆ ตามอายุของคนอยู่ไปด้วย เช่น ทุกห้องได้ตารางซักผ้าคนละวัน ห้ามใช้เครื่องล้างจาน

หรือห้ามซักผ้าตั้งแต่ 3 ทุ่มไปจนถึง 6 โมงเช้า ห้ามอาบน้ำหลัง 4 ทุ่ม ฯลฯ ตอนแรกที่โยทะกาเห็นกฎระเบียบก็ออกจะตกใจอยู่ไม่น้อย ..อะไรจะขนาดนั้น **นี่บ้านฉันเช่า ฉันไม่มีเสรีภาพในบ้านฉันเลยรี?** แรกๆ ก็ออกจะเกร็งพอสมควร ตามประสาคนมาอยู่ใหม่ เกรงว่าจะทำอะไรผิดแล้วโดนสังคมประณาม แต่เมื่ออยู่ไปก็เริ่มชิน กฎกติการมีไว้เพื่อให้สังคมสงบสุข เมื่อกติกาทางสังคมได้รับการยอมรับก็ย่อมศักดิ์สิทธิ์ สังคมจึงสงบสุขอยู่ได้ ความเป็นระเบียบวินัยในสังคมล้วนเริ่มมาจากเรื่องเหล่านี้ ที่ดูเหมือนจะจุกจิก และเล็กน้อย แต่สำคัญยิ่งนักในสังคมที่กว้างใหญ่ออกไป

เมื่อคุณเป็นคนแปลกหน้าของที่ใดที่หนึ่ง การจะให้สังคมหรือใครสักคนยอมรับคุณ โดยอัตโนมัติ นั้น บางทีก็เป็นเรื่องยาก บางสิ่งบางอย่างอาจมีบทพิสูจน์ และมีเรื่องของเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังคำภาษิตที่ว่า **“หนทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน”** ซึ่งคนมาใหม่มักถูกจับตามองเป็นพิเศษ แต่หากคุณเปิดใจให้กว้าง ยอมรับกติกานั้น พิสูจน์ด้วยการกระทำให้คนอื่นเห็นว่า **“แม้คุณจะเป็นคนต่างดาว แต่คุณไม่ได้มาจากต่างดาว”** สักวันคุณจะได้รับ การยอมรับ ยอมรับอย่างเต็มอกเต็มใจ คุณจะอยู่ร่วมกันกับคนอื่น ๆ ได้โดยไม่รู้สึกถึงคำว่า **“แปลกแยก”** แต่อย่างไร

สาระนำรู้ จากสมาคมทนายความรัฐชิคาโก

ตอน..... เพื่อน-บ้าน

คำว่าเพื่อนและบ้านต่างเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตของมนุษย์ ถ้าไม่มีสองสิ่งนี้เราจะอยู่อย่างมีความสุขได้หรือ แล้วจะปฏิบัติตัวอย่างไรกับเพื่อนบ้านดี

ถาม: ในชุมชนที่เราอยู่มีต้นไม้ใหญ่ๆมากมาย ฤดูใบไม้ร่วง ใบไม้จากสวนของคนข้างบ้านปลิวตามแรงลมมาอุดตันทะบายน้ำบ้านฉัน จะให้ทำอย่างไร

ตอบ: กวาดใบไม้แล้วทำความสะอาดที่ระบายน้ำเอง ยกเว้นถ้าใบไม้ทำความเสียหายให้อย่างมาก อาจจะให้คนข้างบ้านรับผิดชอบค่าเสียหาย

ถาม: กิ่งแอปเปิ้ลของเพื่อนบ้านยื่นเข้ามาในสวนของเรา และมีลูกดกมาก เราเก็บกินได้ไหม

ตอบ: ได้ เก็บมาดองเลย

ถาม: ต้นไม้ของคนอยู่หน้าบ้านโตขึ้นเรื่อยๆจนบัดนี้มันบังทิวทัศน์อันสวยงามหมดแล้ว บอกให้เขาตัดได้ไหม

ตอบ: ได้ ถ้าพิสูจน์ได้ว่ามันทำให้มูลค่าของบ้านคุณลดลง

ถาม: เพื่อนบ้านเลี้ยงแมวหลายตัว มันขุดต้นไม้ ถ่ายของเสียไว้ในสวน บอกแล้ว เจ้าของไม่เห็นทำอะไรเลย

ตอบ: นั่นมันเป็นพฤติกรรมปกติของแมว ทำอะไรไม่ได้

ถาม: ฉันวางสายยางไว้ตรงทางเข้าบ้าน เพื่อนบ้านของฉันสะดุดสายยางรดน้ำต้นไม้แขนหัก ฉันต้องจ่ายค่ารักษาไหม

ตอบ: ถ้าอุบัติเหตุเกิดกลางวัน ต้องโทษตัวเองที่เดินไม่ดูทางให้ดี แต่กลางคืนถ้าสายยางขวางทางเดิน เขามองไม่เห็น เขาจัดการเจ้าของสายยาง

และอย่าใช้ เครื่องตัดหญ้าวันอาทิตย์เมื่ออยู่สวีตเซอร์แลนด์นี้จะ.....แปลเรียบเรียงโดย ก.ไตรคำ

ลักษณะพิเศษของประเทศสวิตฯ

โดย กลอยใจ

ลักษณะพิเศษที่ว่ำนั้นคือ อำนาจสูงสุดอยู่ที่ประชาชน ระบบประชาธิปไตยแบบสวิส คือ อำนาจนิติบัญญัติอยู่ที่ประชาชนโดยตรง มิได้อยู่ที่สภา เพราะตามรัฐธรรมนูญ ประชาชนมีสิทธิในการออกเสียงประชามติ (referendum) และการริเริ่ม (initiative) นั่นคือ กฎหมายทุกฉบับที่ผ่านสภาแห่งสมาพันธ์ จะยังไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย แต่จะต้องรอให้ครบ 90 วัน ในระหว่างนั้นประชาชนจะมีสิทธิคัดค้าน โดยจะต้องเข้าชื่อร่วมกัน ไม่น้อยกว่า 50,000 คน เพื่อให้มีการจัดประชามติ ส่วนอำนาจในการริเริ่ม (initiative) ของประชาชนจะสามารถใช้ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยประชาชนต้องเข้าชื่อร่วมกันไม่น้อยกว่า 100,000 คน ภายในเวลา 18 เดือน (ในระดับชาติ) เมื่อส่วนราชการตรวจสอบ และรับทราบแล้ว อาจยื่นข้อเสนออื่นๆ ให้เลือก ซึ่งข้อเสนอจากประชาชนผู้ยื่นเรื่อง และข้อเสนอแย้งจากทางส่วนราชการ จะผ่านสภาก่อนถึงการลงประชามติโดยประชาชนผู้มีสิทธิทั่วประเทศ และนี่เป็น

ที่มา ที่ประชาชนชาวสวิส ต้องการเลือกเองว่าจะให้ใครเข้ามาในประเทศของพวกเขา ไม่ใช่สหภาพยุโรป (European Union – EU)

เนื่องจากประเทศสวิตเซอร์แลนด์เป็นประเทศที่ตั้งอยู่ใจกลางทวีปยุโรป ดังนั้น ถึงแม้ว่าประเทศสวิตฯ ไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป อันเนื่องมาจากการออกเสียงลงมติไม่เห็นชอบของประชาชนส่วนใหญ่ แต่ประเทศสวิตฯ ก็ได้ลงนามในข้อตกลงเชิงเคน และข้อตกลงทวิภาคีอื่นๆ ซึ่งมีผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรและกำลังแรงงานระหว่างประเทศคู่สัญญา และสมาชิกสหภาพยุโรป

ข้อตกลงเสรีภาพในการเคลื่อนย้ายประชากร และแรงงาน ซึ่งรัฐบาลสวิสกับอียู ทำกันไว้เมื่อปี ค.ศ. 2007 และผ่านประชามติชาวสวิสในปี ค.ศ. 2010 อนุญาตให้ประชากรอียูที่มี 500 ล้านคน สามารถเข้าไปทำงานในสวิตเซอร์แลนด์ได้อย่างเท่าเทียมกับชาวสวิส และขณะนี้ 1 ใน 4 ของประชากรราว 8 ล้านคนในสวิตฯ เป็นชาวต่างชาติ พบว่าในปีค.ศ. 2013 มีผู้อพยพใหม่เดินทางเข้ามารวม 80,000 คน จากที่ประเมินไว้ว่า จะมีแรงงานอียู เข้ามาเพียง 8,000 คนต่อปี

ด้วยเหตุนี้ พรรคประชาชนสวิส (SVP) ที่เป็นพรรคสายอนุรักษ์ได้ผลักดัน การยกเลิกกฎหมายการเคลื่อนย้ายเสรีนี้ ซึ่งพรรค SVP และกลุ่มล็อบบีสต์ทางเศรษฐกิจ กลัวผลกระทบจากปัญหาในอียู จึงต่างสนับสนุนให้จำกัด จำนวนผู้อพยพจากยุโรป โดยชี้ถึงความจำเป็นในการจำกัดผู้อพยพว่า แรงงานอียูเข้ามาแย่งตำแหน่งงานของชาวสวิส เนื่องจากค่าแรงถูกกว่า และการที่ประชากรล้นเมือง ส่งผลให้ค่าเช่าแพงขึ้น

เพิ่มภาระต่อระบบการศึกษา, สาธารณสุข และการ
คมนาคมของประเทศ

ภายใต้ระบบประชาธิปไตยทางตรง การตัดสินใจ
ของรัฐบาลในประเด็นสำคัญๆ จะต้องผ่านการทำ
ประชามติเสียก่อน และผลประชามติครั้งใหม่ เมื่อวันที่
9 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014 ที่ผ่านมานี้ ปรากฏว่า
ประชาชนชาวสวิส **สนับสนุนกฎหมายการจำกัด
จำนวนคนเข้าเมืองจากประเทศในยุโรป** ซึ่งรัฐบาล
กลางสวิส ต้องไปเจรจาต่อรองข้อตกลงนี้กับอียูใหม่
ภายใน 3 ปี รวมถึงการออกมาตรการกำหนดโควตา
คนงานต่างด้าวในภาคต่างๆ

ทั้งนี้ แม้ประเทศสวิสจะยืนยันกรานไม่เข้าเป็นสมาชิกอียู
แต่ประเทศไจกลางผืนทวีปยุโรปแห่งนี้ ก็รับนโยบาย
หลายด้านของอียูมาใช้ รวมถึงการเป็นสมาชิกกลุ่ม
ปลอดวีซ่า "เชงเกน" ด้วย

และจากผลการลงประชามติ เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์
ค.ศ. 2014 ที่ผ่านมานั้น ก็ยัง**ส่งผลกระทบ**ต่อมาคือ
การไม่ได้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนทางการศึกษา
“อีราสมัส+” (Erasmus+) ในปี ค.ศ. 2014 (สวิสเคย
เข้าร่วมโครงการ ERASMUS MUNDUS ปี 2009-
2013) สาเหตุอาจมาจากการลงประชามตินี้ และเพราะ
อียูเรียกเก็บเงินจาก สวิสถึง 305 ล้านสวิสฟรังก์
ในช่วง ปี ค.ศ. 2014-2020 ซึ่งมากกว่าที่เคยตกลงกันไว้

เกือบสองเท่า รวมทั้งสวิสเซอร์แลนด์ก็ไม่ได้เข้าร่วมใน
โครงการวิจัยและการศึกษา “ไฮริซอน 2020”

(Horizont 2020) ในฐานะประเทศสมาชิก แต่เป็นจาก
ประเทศที่สาม อีกเหตุผลที่สำคัญก็ไม่พ้นเรื่องเงินอีก
เช่นกัน เราคงต้องติดตามกันต่อไปว่า รัฐบาลกลางสวิส
จะรับมือกับอียู และเสี่ยงจากประชาชน ด้วยกลวิธีใด
ซึ่งจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศ

ใครจะนึก ว่าประเทศเล็กๆ อย่างสวิสเซอร์แลนด์ จะมี
ประชาชนเป็นใหญ่ที่สุด และทำไมจึงยอมไม่ได้ที่คน
เจ้าของประเทศจะตัดสินใจ อนุญาตให้ใครเข้ามาอยู่ใน
บ้าน ก็ขนาดเราเอง กว่าจะยอมให้ใครเข้าบ้านเราได้
ก็ยั้งดูแล้ว ดูอีกไม่ใช่หรือ...

ที่มา: <http://www.tagesanzeiger.ch>

<http://www.nzz.ch>

Schweiz in Sicht (Demokratie, Politik,
Institutionen) Lehrmittel der Interkantonalen
Lehrmittelzentrale, Autor: Vincent Golay, 2011

ปัญหาในชีวิต

โดย ปรียวิศว์ โยธพิทักษ์ (จอม)

ชีวิตมนุษย์ เกิดมาย่อมมีปัญหาเป็นเรื่องธรรมดา เพราะทุกสิ่งในโลกนี้ ทั้งในส่วนของตัวเราเองและใน ส่วนของคนอื่น สิ่งอื่นนั้น ล้วนควบคุมไม่ได้ อย่าง “เบ็ดเสร็จ” บางอย่างอาจพอควบคุมได้บ้าง ทำนายได้ คาดการณ์ได้แต่ที่แน่นอนคือ “คาดหวัง” ไม่ได้ อย่าง สมบูรณ์แบบ เช่น สภาพอากาศอาจพอรู้ล่วงหน้าได้ บ้าง แต่ก็ไม่ชัดเจน แม้รู้ว่าฝนจะมา หิมะจะตก แต่ก็ไม่มีทางรู้ได้ว่า จะมากจะน้อย จะนานจะสั้นขนาดไหน หรือหากเราต้องเจอใครสักคนหนึ่ง ในอีกห้า นาทีข้างหน้า ซึ่งจริงอยู่ว่าเราอาจจะรู้จักเขาเป็นอย่างดีมา นานนับสิบปี พอจะรู้นิสัยใจคอกัน แต่ใครจะรู้จริงๆ ว่าจริงๆ แล้วนั้น ในเวลาอีกห้า นาทีข้างหน้า เขาจะพูด จะ ทำ จะคิดอะไร มันพอคาดเดาได้แต่คงไม่เป๊ะ ถูกบ้าง ผิดบ้าง ตามประสา

หรือเอาให้ใกล้ตัวเข้ามาอีกอาจจะต้องถามตรงๆ ว่า พรุ่งนี้เช้าคุณจะกินข้าวเช้าที่ไหนกันแน่ ระหว่าง ที่บ้าน กับคนที่คุณรัก หรือบนเตียงในโรงพยาบาล กับ พยาบาลที่คุณไม่เคยรู้จักเขามาก่อน หรือจะไม่มีมือเข้า อีกแล้วสำหรับคุณ ใครจะไปรู้ได้ !? แม้แต่ตัวคุณเอง

ทุกนาทีของชีวิต ที่วนเวียนเข้ามาให้คุณได้พบ เจอ ไม่ว่าจะเป็น เหตุการณ์ ผู้คน สถานที่ต่างๆ ตลอดเวลานั้น ไม่มีใครรู้ได้เลยว่า สิ่งใดจะเกิดขึ้นบ้าง จะมีใครสักคนในโลกที่จะสามารถ กำหนดสถานการณ์ ในอนาคตขึ้นมาให้เป็นไปตามใจอยากทุกอย่าง? คำตอบคือ ไม่มีทางเป็นไปได้แน่ ยกตัวอย่างเช่น ในนัด ชิงชนะเลิศกีฬาโอลิมปิก หากคู่แข่งทั้งสองฝั่ง ต่างมี ความสามารถในการกำหนดอนาคตให้เป็นไปตามใจ แล้วอะไรจะเกิดขึ้น ? ในเมื่อทั้งคู่ต่างต้องการชัยชนะ ถ้าฝ่ายหนึ่งชนะ แล้วอีกฝ่ายจะชนะได้ไหม? ความ เป็นไปได้ที่ทั้งสองฝ่ายจะได้ผลตามที่ตนเองต้องการนั้น

เป็นไปได้เลย เพราะถึงแม้จะให้ทั้งคู่เป็นผู้ชนะ ร่วมกัน นั่นก็ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาต้องการอยู่ดี “ไม่ได้ตั้งใจ” จึงเป็นเรื่องธรรมดาในชีวิตด้วยประการ ฉะนี้

ทำไมแฟนไม่ได้ตั้งใจ ทำไมงานไม่ได้ตั้งใจ ทำไมลูก ไม่ได้ตั้งใจ ทำไมพ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจ ทำไมข่าวไม่ถูกใจ รถ ติดทำไมนานขนาดนี้ หิมะตกมาทำไมวันนี้ ทำไมถึงต้อง เป็นเรา ทำไมแค่นี้เขาก็ไม่เข้าใจ ทำไมถึงทำกับฉันได้ คำถามมากมายจากการพัวพันในชีวิตประจำวัน เหล่านี้ เราคงคุ้นปาก คุ้นหูกันเป็นอย่างดี เพราะเราเอง ก็ถามกับลม บ่นกับฟ้า อยู่บ่อยๆว่า ทำไม ทำไม ทำไม ทำไม ทำไม ทำไม และ ทำไม ?!

ก็ไม่ทำไมหรอก ทุกอย่างในโลกมันก็เป็นของมัน แบบนี้แหละ ก่อนเราเกิดมามันก็เป็นแบบนี้อยู่แล้ว นับประสาอะไรกับตอนที่เรายังอยู่ หรือตอนที่ไม่มีเราอยู่ ในโลกนี้แล้ว โลกมันก็จะเป็นอย่างนี้แหละ เป็นธรรมดา ของมัน แล้วเราจะมาว่ากันว่า ทำไม ทำไม? หาก การมีไข้ การดำทอ การนินทา การป่วย การตาย การเกิด สภาพอากาศ สภาพสังคม ต่างๆ นานา ที่ล้วนควบคุม ไม่ได้เหล่านี้ มีมานาน ก่อนเราจะเกิดมาดูโลกนี้ด้วยซ้ำ แล้วเราจะมาว่ากันว่าทำไม อีกทำไมกัน

สิ่งเดียวที่ทำให้เราได้มานั่งถามซ้ำๆว่าทำไมอยู่ทุก วันก็คือ “เราไม่ยอมรับความจริงของโลก” ว่า “มันก็เป็น แบบนี้แหละ” เราไม่ยอมรับในสิ่งที่มันเป็น แต่กลับ อยากให้มันเป็นไปดังใจเราแทน.....อย่างนี้ก็ทุกข์ใจฟรี

เตรียมตัวผิตหวังได้ทุกครั้งไปแน่นอน... จึงพอสรุป ประเด็นได้ว่า การไม่ยอมรับความจริงตามความเป็นจริงนั้น “เป็นเหตุผลหลัก” ของความเป็นทุกข์ในใจ หากยอมรับได้ด้วยความเข้าใจเมื่อใด แค่นี้ชีวิตก็หมดทุกข์ ไปมากแล้ว นี่คือการอธิบายง่าย ๆ ว่าส่วนใหญ่ ทำไม ผู้เฒ่าผู้แก่ที่เราเคารพรัก ถึงมีความสุขในชีวิตมากกว่า คนหนุ่มสาว....เพราะท่านเหล่านั้นยอมรับความเป็นจริงได้มากกว่า เพราะท่านต่างพบเจอกันมาแล้วอย่าง มากมายนั่นเอง “มันก็เป็นอย่างนี้แหละลูกเอ๊ย หลานเอ๊ย”.....นี่คือคำที่ท่านพูดต่อลูกหลานบ่อยๆ

การถามออกมาว่า ทำไม? มันจึงเป็นตัวชีวิตได้ดีที่เรา เราถามออกไปก็เพราะเรายังไม่สามารถยอมรับความจริงของโลกได้ เพราะถ้ายอมรับได้แล้วก็ปวยการที่จะ มานั่งถามอีกว่า ทำไม ?

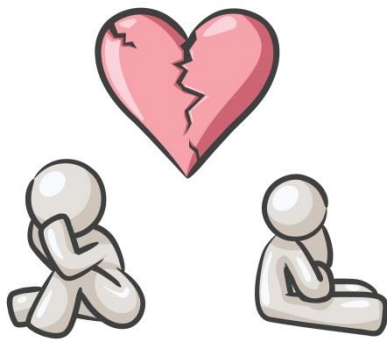
หากเรายังต้องอยู่ในโลกนี้ไปจนวันตาย ทางเลือกจึง มีอยู่ว่า เราจะมีชีวิตต่อไปแบบเข้าใจโลก หรือขัดแย้ง กับโลกดี เพราะหากเราอยู่กับโลกแบบเข้าใจ ในใจเราก็ จะไม่ทุกข์มาก ไม่ดิ้นรนมาก และไม่ฝืนความจริงที่มีอยู่ ในโลก แต่หากเราไม่พยายามทำความเข้าใจกับโลก เรา นั้นแหละที่จะทุกข์ใจอย่างหนัก เพราะจะมีชีวิตอยู่อย่าง ขว้างโลก และฝืนความเป็นจริงของโลกไปตลอดชีวิต ทางเลือกนี้มีอยู่ในทุกผู้คนชาวมนุษยโลก เพราะ แน่แน่นอนว่าเราทุกคนสามารถเลือกแนวทางการใช้ชีวิต ของตนได้ในทุกๆวินาทีถัดไปของชีวิต ทุกคนมีสิทธินี้ โดยเท่าเทียมกัน ยกตัวอย่างเช่นการเลี้ยงเด็กให้โต ขึ้นมาได้สักคน ต้องอาศัยทั้ง พ่อ และ แม่ ญาติ พี่น้อง

ครูที่โรงเรียน เพื่อนๆของเขา ถิ่นอาศัยที่เขาโตขึ้นมา สภาพเศรษฐกิจและสังคม และอื่นๆ อีกมากมาย เป็น เหตุปัจจัยในการหล่อหลอมความเข้าใจ บุคลิกภาพ สุขภาพจิต ทัศนคติ จนกลายเป็นตัวเขาคนหนึ่งขึ้นมา แล้วใคร จะสามารถรับรองได้ว่า จะสามารถควบคุมเหตุ ปัจจัยทั้งหมดนั้นให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมได้เสีย ทุกสิ่ง พ่อ-แม่ อาจจะทำหน้าที่ในส่วนของตนเป็นอย่างดี แล้ว แต่ก็ยากที่จะเข้าไปจัดการในส่วนอื่นๆเช่น เพื่อน หรือสังคมในโรงเรียนได้ ...สิ่งเหล่านั้นล้วนนอกเหนือ การควบคุมโดยสิ้นเชิง หากขาดความเข้าใจในโลก ก็ อาจต้องทุกข์ใจฟรี หากเข้าใจโลกก็จะตั้งใจทำในส่วน ของตนเองให้ดีที่สุด แล้วก็บริหารจัดการเรื่องอื่นๆไป ตามความสมควร แล้วก็วางใจไว้ว่า “อะไรก็ยอมเกิดขึ้น ได้”

ปัญหาใหญ่ในชีวิต ที่ทำให้เกิดความทุกข์ใจเป็น อย่างมาก จึงมิใช่ตัวปัญหาต่างๆที่ถาโถมเข้ามาใส่ แต่ กลายเป็น “การไม่ยอมรับความจริงของโลก” ต่างหาก ที่เป็นปัญหาในชีวิตอย่างแท้จริง หากเราเริ่มศึกษาโลก เราก็จะเข้าใจและไม่ทุกข์มากเหมือนเดิม เพราะโลกมัน ก็เป็นแบบนี้ เป็นเช่นนี้เอง มันควบคุมไม่ได้ และไม่มี ทาง “ได้ตั้งใจทุกอย่าง” นี่คือการเฉพาะในส่วนของ “โลก ภายนอก” เท่านั้น ซึ่งยังไม่นับรวมถึงการศึกษาลึกเข้า ไปอีกใน “โลกภายในจิตใจ” ของคนทุกคน ซึ่งหาก เข้าใจเรื่องโลกภายใน ควบคู่ไปกับโลกภายนอกได้ด้วย นั้น ความทุกข์ใจก็มีทางที่จะ หมดไปอย่าง “สิ้นเชิง” ได้ ในที่สุด จนถึงขั้นพ้นทุกข์อย่างถาวรกันเลยทีเดียว

เริ่มลงมือศึกษาโลกทั้งภายใน และภายนอก ได้ ตั้งแต่วันนี้ เพื่อจะได้ไม่ต้องกลับมาบ่นเบื้อโลกกันอีก ต่อไป หากมีโอกาสก็จะได้มาพูดคุยกันเรื่อง “โลก ภายใน” กันอีกในครั้งต่อไป

อยู่กับโลกอย่างเข้าใจ ยังไงก็ไม่ทุกข์มากครับ

เมื่อสถิติการแต่งงานจดทะเบียนสมรสเพิ่มขึ้น สถิติของการหย่าร้างเป็นสัดส่วนเพิ่มตามกันไป กรณีศึกษาจากการให้คำปรึกษาของสมาคมฯ พบว่าร้อยละ 80 ของคำถาม คือปัญหาครอบครัว และการหย่าร้าง แต่ที่น่าสนใจคือการหย่าร้างหลังจากการจดทะเบียนสมรสได้เพียงปีเดียว หรือสองปี แล้วปัญหาคืออะไร

ชีวิตคู่ของสองวัฒนธรรมซึ่งแตกต่างกัน **ปัญหาใหญ่เป็นเรื่องของภาษา** ที่สื่อสารกันไม่ลึกซึ้ง ไม่สามารถบอกความในใจให้เข้าใจกันได้ เกิดความอึดอัด เจ็บเหงาเพราะอยู่ห่างไกลญาติมิตรที่จะพูดคุยปรึกษา ปัญหาการปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร อากาศ ความเป็นอยู่ ซึ่งต้องการเวลา สำหรับบางคนอาจต้องใช้เวลหลายปี ด้วยซ้ำ ดังนั้นถ้าทั้งสองไม่อดทน ไม่มอบความรัก ความเมตตาต่อกัน ย่อมจะพาไปสู่ความแตกแยกอย่างรวดเร็ว สำหรับเราย่อมมีผลกระทบหลายอย่าง เรื่องการโยกย้ายถิ่นมาจากบ้านเกิด แล้วจะมีสิทธิอยู่ที่นี่ไหม ต้องทำอย่างไร

เมื่อจดทะเบียนสมรส เราจะได้ **สิทธิพำนักระยะ ปี** หลายคนเรียกว่า **พาส ปี** แต่ถ้าจะเปรียบเทียบกับเมืองไทยเราเรียกว่า ใบต่างด้าว แต่เราหญิงไทยได้บัญญัติคำว่า **“ใบอนุญาตพำนัก”** ซึ่งพวกเราได้รับใบอนุญาตนี้ ด้วยเหตุผลคือ **อยู่กับครอบครัว** นั่นคือสามี หรือ ลูก แต่ถ้าต้องหย่า จะเป็นอย่างไร

ถามมา: แต่งงานได้ 2 ปี สามีขอหย่า จะต้องกลับเมืองไทย หรือไม่

ตอบไป: การแต่งงานกับชาวสวิส เราได้สิทธิพำนักระยะปี ซึ่งต้องต่ออายุปีต่อปี อย่างน้อย 5 ปีก่อนจะได้สิทธิพำนัถาวร ประเพณี หรือมีสิทธิขอสัญชาติสวิส **ถ้าต้องหย่า** ก็ไม่มีเหตุผลเรื่องการอยู่กับครอบครัว ดังนั้นจึงต้องออกนอกประเทศ หรือกลับบ้าน แต่มี **ข้อยกเว้น** ถ้าคุณมีงานทำมั่นคง เจ้านายออกหนังสือรับรองการทำงาน อาจขอต่ออายุใบอนุญาตพำนักได้ หรือ กรณีที่มีลูกซึ่งถือสัญชาติสวิส ก็เป็นเหตุผลของการพำนัก

ถามมา: หย่าแล้วจะได้ค่าเลี้ยงดูหรือไม่

ตอบไป: การแต่งงานระยะสั้นๆ เพียง 1 หรือ 2 ปี คุณอาจจะต้องกลับบ้านมือเปล่า นอกจากสามีจะใจดี มีน้ำใจให้ค่าตอบแทนก่อนกลับบ้านบ้าง แต่ศาลคงไม่พิจารณาในเรื่องนี้ให้กับเรา สิ่งที่เราจะได้รับคือส่วนแบ่งของเงินสะสมจากการทำงาน (ที่เรียกว่าเงิน Pensionskasse หรือ Caisse de retraite หรือ la cassa pensioni) คุณจะได้รับส่วนแบ่งครึ่งหนึ่งของเงินสะสมที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่แต่งงาน จะมากหรือน้อยขึ้นกับเงินเดือนของสามี เงินจำนวนนี้จะได้รับเป็นเงินสด ถ้าย้ายออกนอกประเทศ แต่ถ้ายังอยู่ในประเทศ เงินนี้จะถูกส่งเข้าบัญชี ที่ถูกอายัดไว้ นำออกมาใช้ไม่ได้ จนกว่าจะเกษียณอายุ หรือขอเบิกเงินก่อนเกษียณได้ ในกรณีนำไปใช้เปิดบริษัทส่วนตัว

ถามมา: ถ้าเราไม่อยากหย่า จะทำอย่างไร

ตอบไป: การดำเนินเรื่องหย่า ศาลจะเรียกทั้งสองฝ่ายไปสอบถามความเห็น ถามความสมัครใจ และถามเหตุผลในการหย่าร้าง ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วยกับการหย่าและมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ ศาลจะให้แยกกันอยู่ก่อน การแยกกันอยู่ต้องมีข้อตกลงเรื่องที่พักอาศัย ค่ากินอยู่ ค่าน้ำค่าไฟ ค่าประกันเจ็บป่วย เรื่องแบ่ง

ทรัพย์สินส่วนตัว สินสมรส การแยกอยู่ถือว่ายังเป็นสามี ภรรยาตามกฎหมาย ซึ่งจะแยกกันอยู่ 2 ปี หลังจากนั้น ฝ่ายที่ต้องการหย่าสามารถยื่นเรื่องขอหย่าได้

ถามมา: จดทะเบียนสมรสที่ไทย แต่ต้องการหย่า ที่สวีเดน สามารถทำได้หรือไม่

ตอบไป: สามารถหย่าที่สวีเดนได้ค่ะ กรณีที่คุณมีที่อยู่ ในประเทศสวีเดน

ถามมา: สามีอยากไปหย่าที่ไทย แต่เราไม่ยอม อยากหย่าที่นี่ สถานการณ์ในบ้านจึงค่อนข้างตึงเครียด จะดีหรือไม่ หากดิฉันจะหาที่พักใหม่อยู่คนเดียวโดยยังไม่หย่าในแง่กฎหมาย เป็นผลเสียกับดิฉันหรือไม่

ตอบไป: 1. แนะนำให้หย่าที่ประเทศสวีเดน เพราะศาล จะดูแลเรื่องให้เป็นธรรมต่อทั้ง ส ๑ ง ฝ าย ใน ทุก เรื่ อ ง
2. ไม่ควรออกจากบ้านจนกว่า จะทำ ข้อตกลงการแยกอยู่ การแยกอยู่เป็น ขั้นตอนก่อนการหย่า มีสัญญา ข้อตกลงคล้ายการหย่า การออกจาก บ้านโดยไม่มีเหตุผลเพียงพอ ย่อม ทำให้คุณเสียประโยชน์แน่นอนค่ะ

ถามมา: ค่าประกันสุขภาพ ที่ผ่านมามาตั้งแต่ทำงานก็ ช่วยสามีจ่ายส่วนของตน แต่เดือนที่แล้วมีงานน้อย รายได้น้อย จึงขอให้เขาช่วยจ่าย แต่เขาไม่ยอมเลยขอ จ่ายแค่บางส่วน เขาบอกว่าถ้าดิฉันไม่ยอมจ่ายก็ไม่มี สิทธิ์อยู่ที่นี่ได้ อยากรู้ว่ามันเป็นแบบที่สามีพูดจริง หรือไม่

ตอบไป: กฎหมายกำหนดให้ทุกคนที่อาศัยในสวีเดน ต้องทำประกันการเจ็บป่วย ถ้าไม่มีเงินจ่าย ตำรวจไม่ จับค่ะ แต่บริษัทเขาจะตามทวง และถ้าไม่จ่ายนานไป เขาก็ฟ้องร้อง และการคุ้มครองความเจ็บป่วยก็หมดไป ถ้าเกิดเจ็บไข้ จะลำบากที่ไม่มีหมอหรือโรงพยาบาลที่จะ

รักษา ยกเว้นมีหลักฐานการเงินไปแสดงว่าสามารถ จ่ายค่ารักษาพยาบาลด้วยตนเองได้

ถามมา: ตอนนี้ดิฉันมีความกังวลใจมาก (สามีเคย ชูจะทำร้ายร่างกายด้วย) หากท่านมีข้อแนะนำใดๆ เพิ่มเติมขอความกรุณาแนะนำด้วยค่ะ

ตอบไป: สามีบางคนชูเพราะคิดว่าสาวไทยช่วยตนเอง ไม่ได้ และกลัวไปทุกอย่าง เพื่อตามใจเขา ถ้าสามีทำร้ายร่างกาย คุณต้องแจ้งตำรวจ ให้เขาลงบันทึก ไปหา หมอ เพื่อตรวจร่างกาย มีหลักฐาน เอกสารเหล่านี้จะ ช่วยคุณ เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นจริง คุณสามารถขอหย่า และยังได้รับสิทธิการพำนัก คดีทำร้ายภรรยาหรือสามี กฎหมายสวีเดน ถือเป็นเรื่องร้ายแรงค่ะ

หลายคน เมื่อมีปัญหา ไม่อยากกลับบ้านเรา ด้วย หลากหลายเหตุผล เมื่อเป็นเช่นนั้น เราก็ต้องคิด ว่าเราจะต้องทำอะไร ให้อยู่ได้ด้วยตนเอง ถ้าต้องแยกบ้าน เราจะไปหาบ้านพักที่ไหน ถ้าไม่มี งานทำ ใครจะให้เราเช่าบ้าน เงินที่ คิดว่าสามีจะช่วยจ่าย จะพอไหม ถึงแม้สามีจ่ายให้ได้เพียงพอ แล้วเรา

จะอยู่คนเดียวอย่างไร คำถามเหล่านี้ ชวนให้เราคิดหนัก และเมื่อเรามองเห็นปัญหา เราก็อยากตัดปัญหา และ ยอมหย่าให้เร็วที่สุด หลายคนจึงกลับบ้านด้วยหัวใจที่ บอบช้ำ แต่หลายคนหย่าแล้วกลับไปบ้านแล้ว มี ความสุขที่ได้กลับไปอยู่ท่ามกลางญาติมิตร ท่ามกลาง เพื่อนพ้อง ในสิ่งแวดล้อมซึ่งคุ้นเคยมาแต่กำเนิด กลับไปทำมาหากินตามถนัด ก็ยินดีด้วยอย่างยิ่ง นำพา ประสบการณ์ที่ได้เป็นบทเรียนสำหรับชีวิต ทุก ประสบการณ์มีค่าเสมอ

ส่วนชีวิตคู่ส่วนใหญ่ซึ่งโชคร้าย ชีวิตครอบครัวรอบอุ้มมี ความสุข ขอให้มีความสุขยิ่งขึ้นไปค่ะ.....

การแจ้งเปลี่ยนสถานะภาพสมรส

โดย นกฐก

เราหญิงไทยซึ่งมาอยู่ที่นี่ ส่วนใหญ่ก็เพราะแต่งงานกับชาวสวิส หรือชาวต่างชาติ เมื่อจดทะเบียนสมรสที่สวิสฯ ได้เปลี่ยนหรือไม่ได้เปลี่ยนนามสกุลตามสามี ควรที่จะแจ้งเปลี่ยนแปลงสถานะภาพของตน บันทึกในทะเบียนบ้านที่เมืองไทยให้ถูกต้อง และเพื่อให้เอกสารทุกอย่างมีชื่อ และนามสกุลตรงกัน

เอกสารที่ออกให้จากต่างประเทศ หากประสงค์จะนำมาใช้ในประเทศไทย เอกสารนั้นจะต้องผ่านการรับรองจากสถานทูตในประเทศที่ออกเอกสารนั้น จึงจะสามารถนำมาแปลเป็นภาษาไทยและนำไปรับรองที่กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศได้ เอกสารที่ผ่านการรับรองนิติกรณ์ จากกรมการกงสุลแล้ว ถือเป็นเอกสารที่ชอบด้วยกฎหมาย สามารถนำไปยื่นขอจดทะเบียนต่าง ๆ ที่เขตหรืออำเภอในประเทศไทยได้

ขั้นตอนการดำเนินการขอเปลี่ยนสถานะภาพสมรส และการเปลี่ยนนามสกุล แยกได้เป็นสองส่วน คือ การดำเนินการที่สวิสฯ และการดำเนินการที่ประเทศไทย

การดำเนินการที่สวิสเซอร์แลนด์

1. การขอเอกสารต้นฉบับจากอำเภอซึ่งจดทะเบียนสมรส (เอกสารมีอายุไม่เกิน 6 เดือน)
2. นำเอกสารต้นฉบับที่ได้รับจากอำเภอ ไปที่ ที่ว่าการรัฐ (Staatskanzlei หรือ Chancellerie d'Etat หรือ State Archive) เอกสารมาจากอำเภอไหนให้ไปที่รัฐนั้น เพื่อขอให้เขารับรองลายมือชื่อผู้ออกเอกสารของอำเภอ
3. นำเอกสารต้นฉบับ ไปแปลเป็นภาษาไทย
4. ส่งเอกสารที่แปลแล้ว ไปให้สถานเอกอัครราชทูตลงตรารับรอง (ส่วนใหญ่ผู้แปลจะดำเนินการขั้นตอนนี้ด้วย)

การดำเนินการที่ประเทศไทย

นำเอกสารต้นฉบับพร้อมเอกสารแปลซึ่งมีตรารับรองโดยสถานเอกอัครราชทูต กรุงเบิร์น ไปที่ประเทศไทยตามขั้นตอนดังนี้

1. นำเอกสารไปที่กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อขอให้รับรองลายมือชื่อ ผู้ลงตราของสถานเอกอัครราชทูต กรุงเบิร์น โดยต้องยื่นคำร้องตามแบบฟอร์มที่กำหนด พร้อมแนบเอกสารแปล บัตรประจำตัวประชาชน (กรณีที่ไม่สามารถไปได้ด้วยตนเองสามารถทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการได้ พร้อมหนังสือมอบอำนาจ และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือ สำเนาหนังสือเดินทางของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ)
2. นำเอกสารไปที่อำเภอ ซึ่งมีทะเบียนบ้านของตน เพื่อขอแจ้งเปลี่ยนสถานะภาพ บันทึกนามสกุลตามทะเบียนสมรส
3. จากนั้น สามารถขอทำบัตรประชาชนฉบับใหม่ และทำหนังสือเดินทางฉบับใหม่ต่อไป

การแปลเอกสารใดๆ จากภาษาอื่นให้เป็นภาษาไทย

เช่น สูติบัตร ทะเบียนสมรส ทะเบียนหย่า ฯลฯ

เพื่อนำไปติดต่อราชการในประเทศไทย มีขั้นตอนเช่นเดียวกัน ตามที่กล่าวมาข้างต้น

ปฏิทินกิจกรรม

วันอาทิตย์ที่ 7 กันยายน 2014 เวลา 09.30-17.00 น.	ที่ Pfrundhaus Kirchlindach, Lindachstrasse 14, 3038 Kirchlindach งานวันสังสรรค์ครอบครัวชาวไทย และแสดงความยินดีงานเกษียณอายุของ คุณสุชา มูลเลอร์ เจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น
วันเสาร์ที่ 13 กันยายน 2014 เวลา 09.30-17.00 น.	งานสัมมนาโดยจิตแพทย์ แพทย์หญิงอภิสมัย ศรีรังสรรค์ (หมอเบิร์ท) ณ วัดศรีนครินทร์วราราม ที่ เกรทเซ่นบัค / รัฐโซโลทูร์น
วันอาทิตย์ที่ 14 กันยายน 2014 เวลา 09.30-17.00 น.	งานสัมมนาโดยจิตแพทย์ แพทย์หญิงอภิสมัย ศรีรังสรรค์ (หมอเบิร์ท) ที่เมืองซูริก
วันเสาร์ที่ 20 กันยายน 2014 เวลา 09.30-17.00 น.	งานสัมมนาโดยจิตแพทย์ เพื่อคณะนักเรียน นักศึกษาไทยในสวิตเซอร์แลนด์ ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น

.....ติดตามรอยปฐุ.....

ใบสมัครสมาชิก สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ในสวิตเซอร์แลนด์

ชื่อ.....นามสกุล.....
 ชื่อคู่สมรส.....ที่อยู่.....(ถนน,เลขที่).....
 เมือง.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
 อีเมล.....

ลายมือชื่อ.....วันที่.....

โปรดส่งใบสมัครนี้ไปที่ Verein Thai Frauen für Thai Frauen, Postfach 11, 3038 Kirchlindach

โปรดส่งจ่ายที่ PC Konto: 87-677365-7 IBAN : CH26 0900 0000 8767 7365 7

ค่าบำรุงสมาชิก รายบุคคล กลุ่ม ชมรม ห้างร้านและองค์กรต่างๆ ปีละ 50 ฟรังก์สวิส

ท่านจะได้รับวารสารวงข่าว 3 ฉบับต่อปี เข้าร่วมสัมมนา ร่วมกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งได้รับข้อมูลความรู้ต่างๆ โดยมีค่า
 สมาชิกเป็นรายได้ ที่สมาคมฯนำมาใช้ในการจัดทำเอกสารและกิจกรรมต่างๆสำหรับสมาชิก

รายงานการประชุมสามัญประจำปี

วันอาทิตย์ที่ 4 พฤษภาคม 2557 / 2014 เวลา 9:30 – 13.30 น.

สถานที่ประชุม Eglise Francaise reformee Berne, Predigergasse 3, 3011 Bern

1. คุณอรัญญา อุดริ ผู้ดำเนินรายการประชุม กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุม และเชิญ ฯพณฯเอกอัครราชทูต เอลิมพล ทันจิตต์ กล่าวเปิดงาน ท่านทูตได้พูดถึงเรื่องการปรับฐานข้อมูลของคนไทยที่อยู่ในสวิตเซอร์แลนด์ให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด และประชาสัมพันธ์ เรื่องกงสุลสัญจร เพื่ออำนวยความสะดวกในเรื่องการทำหนังสือเดินทาง, การแจ้งเกิด เป็นต้น ให้กับคนไทยในสวิตเซอร์แลนด์ตามเมืองต่างๆ
2. คุณอรัญญา กล่าวแนะนำคณะกรรมการสมาคมหญิงไทย เพื่อหญิงไทยในสวิตเซอร์แลนด์
3. เลือกผู้้นับคะแนน คือ คุณ สายรุ้ง ซามารอส (Sairoong Zamaros)
4. ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ ในการรับรองรายงานการประชุมประจำปี 2556 / 2013
5. คุณจรรย์กล่าวรายงานการทำงาน และกิจกรรมต่างของสมาคมฯ ในปีที่ผ่านมา 2556 / 2013 ที่ประชุมมีมติยอมรับการทำงานของสมาคมฯ เสียเป็นเอกฉันท์
6. คุณจรรย์ กล่าวถึงแผนงานของสมาคมฯ ในปี 2557 / 2014 ดังนี้
 - การเปลี่ยนโลโก้ของสมาคมฯ ใหม่
 - งานฉลองครบ 16 ปี ของสมาคมฯ ในวันเสาร์ที่ 25 ตุลาคม 2557 โดยจะเชิญกรรมการรุ่นก่อนๆ และบุคคลที่ทำงานให้กับองค์กรการกุศลอื่นๆ พร้อมทั้งเปิดตัวหนังสือ คู่มือ “เส้นทางสู่สวิตเซอร์แลนด์”
 - การเข้าร่วมงานเทศกาลไทย ซึ่งจัดโดยสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น ในวันที่ 5-6 กรกฎาคม พ.ศ. 2557
 - การจัดงานสังสรรค์ครอบครัวหญิงไทย ในวันที่ 7 กันยายน 2557
 - การสัมมนา ในหัวข้อกฎหมาย ตามสถานที่ต่างๆ โดยที่ สุริศ ได้เชิญสมาคมฯ ไปบรรยาย ส่วนที่อื่นๆ จะบรรยายในหัวข้อที่ผู้เข้าร่วมประชุม
 - การสัมมนา หญิงไทยพบจิตแพทย์
7. คุณอรัญญา อุดริ เฮอร์ญิก กล่าวรายงานการเงินปี 2556 / 2013 และงบดุล ซึ่งได้รายงานไว้วารสาร รวงข้าวฉบับเดือนเมษายน 2557 / 2014
8. เวลา 11.00 – 13.00 น. เป็นการสัมมนา เรื่อง “ระบบการศึกษาในสวิตเซอร์แลนด์” โดยคุณศักดา บัวลอย และ สัมมนาเรื่อง “ครูแม่” โดย อาจารย์ สาลี ศิลปธรรม
9. ปิดการประชุมและสัมมนา ในเวลา 13.30 น. ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด 36 คน มีสมาชิกใหม่ 4 คน ผู้เข้าร่วมประชุมรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน และปรึกษาปัญหา กับคณะกรรมการ

ผู้บันทึก คุณญาณพัช สุขนิตย์ (รักษาการเลขานุการสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ในสวิตฯ)